

Høgskolen i Nesna
Biblioteket
8700 Nesna

UTROPIA

1. - 14. mars 2012 // årgang 37 // Nr 4 // www.utropia.no // Studentavisa

VIS RESPEKT: ER DET KUNNSKAP ELLER BARE FLAKS AT IKKE DU BLE TATT AV SKRED? SIST UKE DØDE 2 MENN.

SIDE 20

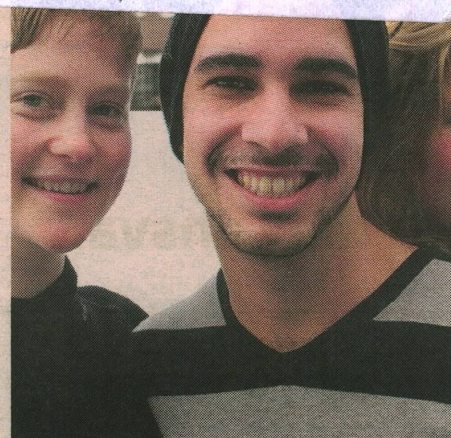
ANDROMEDIA: ANDROMEDA ER LENKET FAST TIL EN STEIN SOM ET OFFER FOR MORS FORFENGELIGHET.

SIDE 32

MARA AND HER INNER STRANGENESS: MARITA ISOBEL SOLBERG IS A FASCINATING PERSON TO INTERVIEW JUST BEFORE WOMAN'S DAY.

SIDE 24-25

LESBIAN'S AND GAY'S SOCIETY: LGBT STUDENTS CREATE AN OFFICIAL GROUP ON CAMPUS.

SIDE 4

UiT støtter niqab

Nå støttes den svært omdiskuterte niqaben fra øverste hold

Rektor Jarle Aarbakke og Utopias journalist Sally Rosendahl

side 12-13

UBT/KS tids Utr (generell)
2012 Årg. 37 Nr. 4
Utopia (trykt utg.)

Medias ansvar

ledet

Med overskrift i krigstyper kunne vi lese at "Islams inntog i Europa må stoppes" i avisa iTromsø 20. januar i år. Brynjar Østgård fikk forsideoppslag basert på en Facebook-melding og hans tittel som advokat ble brukt for å legitimere uttalelsen.

Visse journalister i Bladet Nordlys har også gjort seg fortjent til en ikke-verdlig gullmedalje for å fortsette en rasistisk praksis. Knytter man vanlige folks personlige tro og kulturtilhørighet sammen med oppbrukte skremselsord som terror, trussel og fundamentalist, er man rasist. Så enkelt er det. Muslimer og Islam blir, ikke bare i avisa Nordlys og iTromsø, men like mye på den norske medie- og debattarenaen, rasistisk trakassert og marginalisert.

Avislesere og vanlige nyhetsinteresserte blir utsatt for en journalistisk praksis som ikke makter å skille enkeltindivider og rasistisk motiverte betegnelser som Islam og muslim. Media er langt fra flinke nok til å unngå å sammenblande individer som faktisk begår ulovelige handlinger, og deres kultur og religionstilhørighet. Istedenfor blir det formidlet en underliggende frykt for at Islam – en verdensreligion på størrelse med Kristendommen – er en fare for vårt frihetselskende demokrati, utdanning, nasjonale prosjekt og vårt kulturgrunnlag.

Forestill deg uttalelser som nå blir fremsatt om Islam og muslimer sagt om jøder og Jødedom. Hadde Nordlys eller iTromsø påstått at jøder er en fare for samfunnet, om det så bare var i et referert sitat, ville jorden skaket og byen skjelve i skam. Det ville aldri bli akseptert. Aldri.

Mediene må skjerpe seg, både her i byen, ellers i landet og i resten av vår vestlige medieverden. Muslim, jøde, buddhist eller New Age engletro: Folks rett til å ha sin privatsfære og trosforestillinger i fred uten frykt for å bli hengt ut i media, må bli mye sterkere beskyttet og forsvart.

Ingen er tjent med en praksis som skaper frykt, uro og bekymring basert på enkle og svært mangelfulle sammenligninger. Det er på høy tid at noen sier hvor grensen går. Nok er nok, og mediene må stoppe dette vanviddet før vi ser flere alvorlige konsekvenser hvor folks samlede frykt blir projisert på en enkel gruppe mennesker.

Tarjei Tvedten

PFU Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
TARJEI TVEDTEN
TARJEI@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
BARBARA LESZ
KULTUR@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALÉNA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

POLITISK REDAKTØR:
STEWART HÅSETH
COFFEE@UTROPIA.NO

LAYOUT:
JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
SALLY ROSENDHAL
SALLY@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
SHANLEY SWANSON
SHANLEY@UTROPIA.NO

ADMINISTRERENDE REDAKTØR:
LENE OLINE SEDOLFSSEN
LENE@UTROPIA.NO

ØKONOMI- OG ANNONSEANSVARLIG:
ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Niqab igjen

kommentar

TORJER A. OLSEN, RELIGIONSHISTORIKER,
FØRSTEAMANUENSIS I URFOLKSTUDIER,
SENTER FOR SAMISKE STUDIER

Nils Aarsæther, professor i samfunnsplanlegging ved UiT, har fått mye oppmerksomhet etter at det ble kjent at han ikke ønsker å forelese til studenter som maskerer seg. Konsekvensen var at en kvinnelig student som til daglig bruker niqab ikke kunne følge hans forelesninger. Det har blitt mye oppstyr rundt denne saken. Så mye oppstyr har det blitt at man kunne bli forleda til å tro at dette er en veldig viktig og omfattende sak.

På UiT er det en – 1 – student som bruker niqab. I Norge som helhet er det noe uklart, men trolig er det i overkant av 100 muslimske kvinner det gjelder. Som sådan er det altså et veldig marginalt fenomen, og veldig langt fra et stort samfunnsproblem.

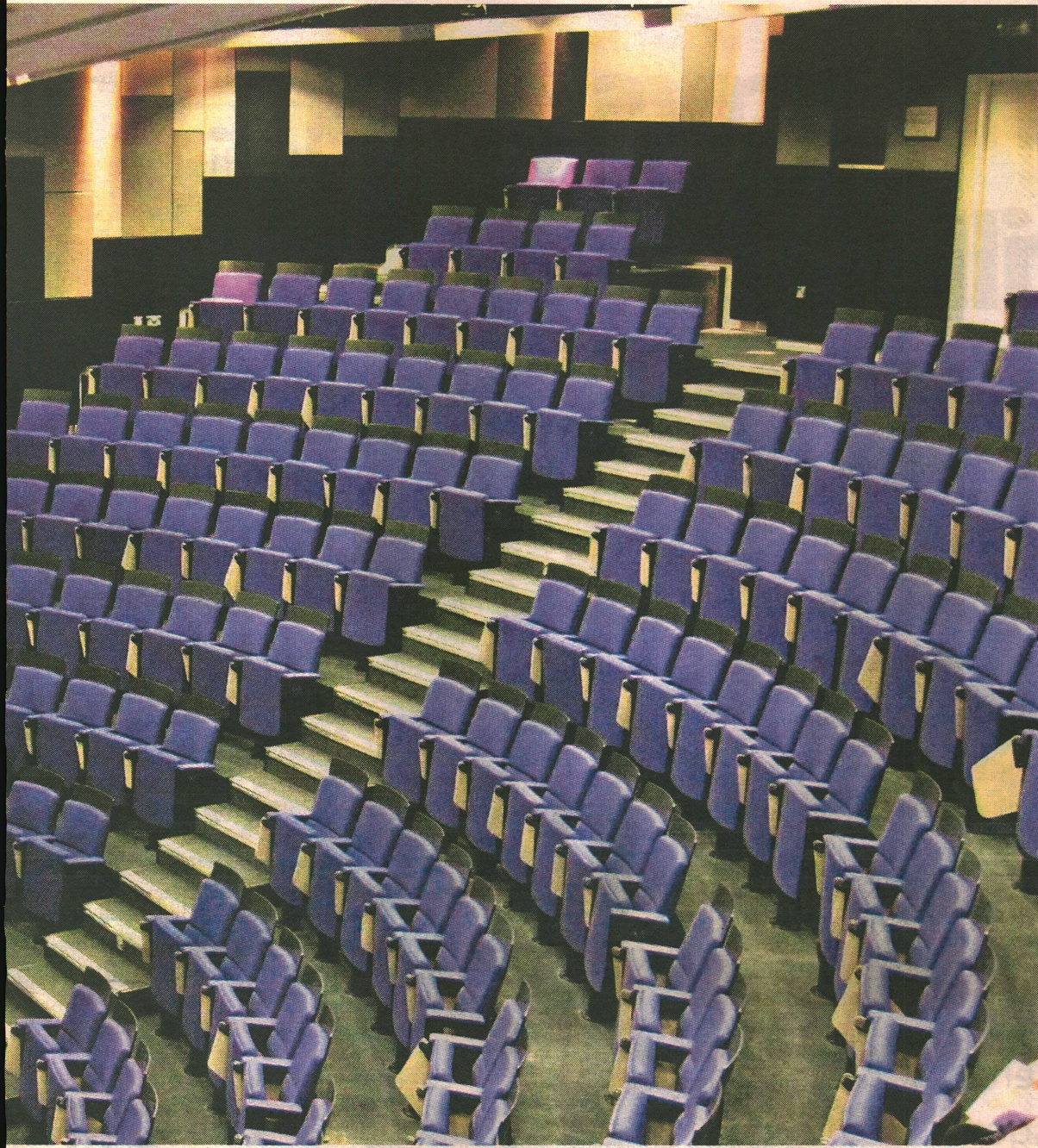
Slik sett er det en noe underlig kampsak Nils Aarsæther har valgt seg. Det er en kampsak der han trekker de store linjene og bruker store ord, særlig i intervjuet med Bladet Nordlys. Og det er en kampsak som får konsekvenser for en enkelt student. Hun henges ut gjennom Aarsæthers valg. Man kan spørre hvor Aarsæther gjør av hennes personvern og integritet.

Skal man trekke større linjer, er det vel så relevant å stille spørsmålet ved om en slik politikk er ønskelig – eller lovlig! – ved UiT. Så vidt jeg har forstått,

er UiT en offentlig og åpen institusjon, og forelesningene åpne og offentlige arrangementer. Det gjør at forelesere ikke har anledning å stenge noen ute på bakgrunn av påkledning. Her er imidlertid jussen ikke helt klar. Jeg oppfordrer uansett ledelsen å komme på banen og slå dette fast. Så kan vi som foreleser ved UiT diskutere oss fram til hvordan vi skal løse det.

Professor Aarsæther argumenterer for at niqab er problematisk fordi den vanskeliggjør kommunikasjon i en forelesnings-situasjon. Dette er et argument som fint kan videreføres. Om man som foreleser ikke vil ha studenter i salen som vanskeliggjør kommunikasjon, kan det ha mange konsekvenser. Litt flåsete sagt er det potensielt problematisk med studenter som gjemmer seg bak en dataskjerm, eller har lue på nedover ørene, eller som sovner, eller som spiser, eller som nyser, eller som er utfordrende kledd. Hvem skal definere? Med Aarsæther-linja er det den enkelte foreleser. Jeg spår interessante konsekvenser om dette sprer om seg. (I parentes bemerkta: Jeg har allerede spøkt om å kaste ut studenter med Glimt- eller Liverpooldrakt fra mine forelesninger. Jeg vil ikke kommunisere med dem)

Et kjerneargument for Aarsæther er en

HVA SKJER HVIS MAN KASTER UT ALLE STUDENTER FRA FORELESNINGEN?

uttalelse knyttet til en diskusjon i Stortinget. Det er ikke et vedtak. Det handler om bruk av niqab i grunnskolen, og om hvordan lærere skal forholde seg til det. Her åpnes for at lærere har muligheten til å nekte å undervise elever som bruker niqab, fordi de kan kreve å se ansiktet deres. Det er en interessant linje. Men er ikke grunnskolen og barn noe annet enn universitetet og voksne mennesker?

Niqab er likevel noe annet. I Aarsæthers verden er det å sammenlikne med finlandshette. Dette er en merkelig sammenlikning. Han gjør dette fordi han fokuserer på maskeringen. At Aarsæther lager en kopling mellom et religiøst basert klesplagg og et plagg som assosieres med væpna ran, bør egentlig bare forbigås i stillhet. Så usaklig er det.

Å se niqab som et religiøst basert plagg er imidlertid en mulighet for en saklig diskusjon. Her

blir det mulig å lage en prinsipiell diskusjon. I Norge ser det ikke ut til at det kommer til å gå mot noe generelt forbud mot bruk av religiøse symboler og klesplagg i offentligheten. Unntaket er muligens for personer i politi, rettsvesen og helsevesenet. Det er uansett langt fram til et forbud rettet mot studenter på universitetet.

Hva man synes om bruk av niqab, mener jeg er en annen diskusjon. Jeg kan gjerne, som mange, si at jeg personlig ikke er noen tilhenger av niqab. Men slik jeg ser det, er friheten i det offentlige rom et langt viktigere argument og en langt viktigere verdi. Samtidig bør det advares mot en entydig fordømmelse av niqab som et plagg som er påtvunget kvinner. Det er en skeivhet til stede, ja, og det er etter alt å dømme knyttet til patriarkalske strukturer, ja. Men de kvinnene som velger å bruke niqab, gjør også et valg. De er aktører som velger. Hvor fritt valget er, er vanskelig å bedømme. Som alle valg.

inn fra sida

SHANLEY SWANSON, INTERNATIONAL STUDENT
SHANSTAFARI@MSN.COM

Writings from a Woman

Recent facebook post: *Its hard to be a woman. You must think like a man, act like a lady, look like a model, and work like a horse.*

You must think like a man:

Women in this day and age are afforded more gender equality than ever before in history, especially in developed nations such as Norway. Yet along with increased opportunities come increasing pressures to excel in business, academia and personal relationships, and unless they think like a man, women are often discounted as being overly emotional and analytical. Sorry guys, its our wiring. We try our best but its hard to slow our brains down to the rate of 2 conscious thoughts per minute.

Act like a lady:

You might be expected to think like a man, but you certainly shouldn't expect to be able to act like one. As a woman, being assertive is often mislabeled as being aggressive, being horny is decidedly whore-ish, and of course, every woman's favorite: feeling frustrated, tired, irritated, or annoyed is automatically bitchy.

Look like a model:

Preferably a lingerie model. Preferably with a facebook account displaying sexy photos that border on porn. I can say is that if men were held to such standards of appearance life would be a lot more interesting for the ladies.

And work like a horse:

But don't expect to get much credit for it. Professionally, women earn less than men in 99% of all occupations. Even with the added responsibilities that come from being 'gender equal', women do the majority of housework and child raising, often when working just as much as their male counterparts. However, these added duties are not often recognized by men as being worthy of any real praise, although being a single father is one of the most noble professions a man can have.

Hey, its not all bad. We get to wear way cooler shoes. And the fact that we're responsible for the continuance of life on earth is pretty cool. Even considering these benefits, International Women's Day is a great opportunity for men around the world to recognize the ladies in their lives. Maybe with a nice bottle of wine and a sparkling clean house.

Utropia for 35 år siden

Streikestøtte: Streikestøtte er ei hovudsak denne gongen. Dette avdi talet på streikar stendig aukar, - fleire og fleire arbeidarar tek del i kampen mot utbytting og forverra kår. På Universitetet eksisterer det to organisasjonar som driv streikestøttarbeid

10 år siden

På tvers av grensene: Media generelt tegner et bilde av Russland som problemfylt og fattig, med russere karikert som tiggere, horer og slusker, mener Geir Hønneland, forsker ved Fridtjof Nansen institutt

Lesbians and gays chillin' in Grillen

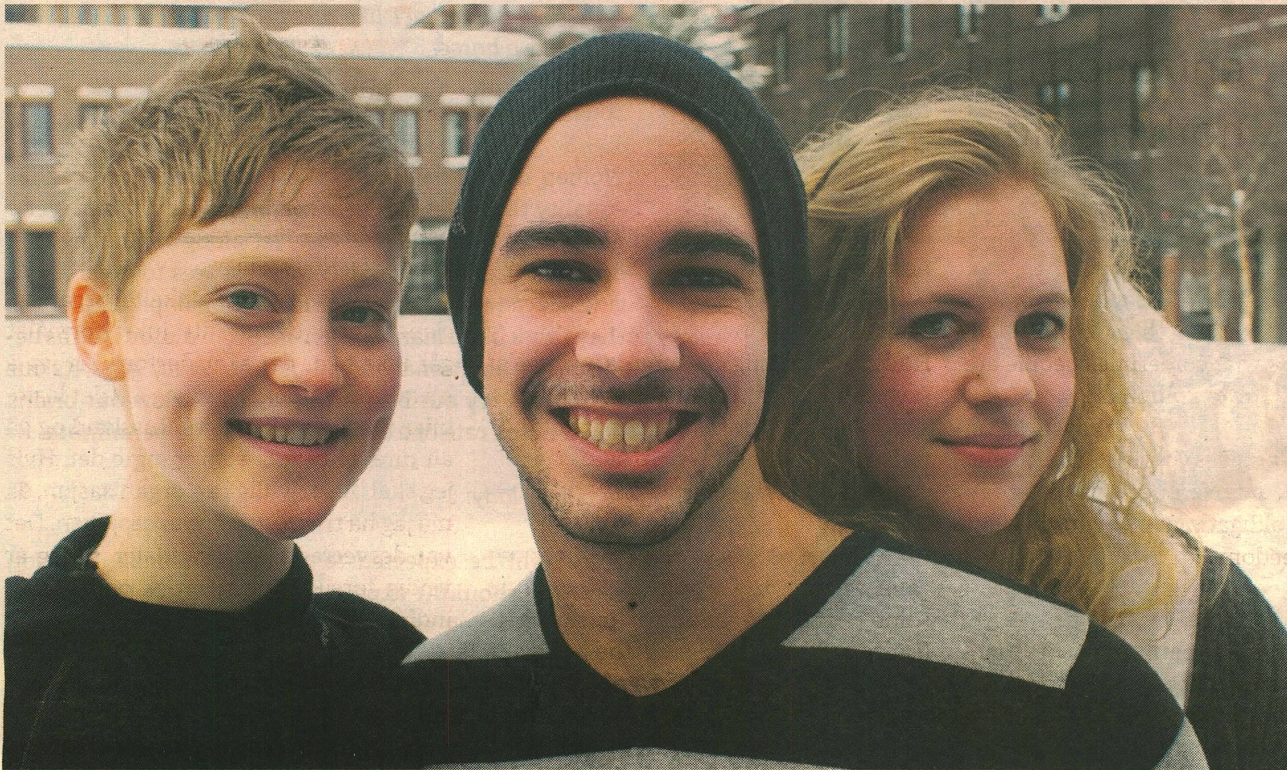

FOTO: SUNNIVA JOHANSEN

UiT has never had a community where lesbians, gays, bisexuals and transgenders would belong. This is now about to change.

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDELENA@UTROPIA.NO

Lise-Yvonne Andorsen, Tonje Catharina Eide and Lucas Paoli Itaborahy took the initiative to establish first official LGBT group at the university. The nursing student, the theology student and the student of human rights practise appeal to everybody who it may concern to participate in their first official meeting in Grillen on the 9th of March 2012.

An enthusiastic start

The idea has initially started at LLH of Norway. The organization aims to work for quality of LGBT people. The attempt to create a student group has been on their schedule for the past several years. However, the idea has never been performed. The LLH, therefore, contacted the topic-relevant students who ever since planned how to gather LGBT students and create an official group on the campus.

- LLH is more a group with a social aim. They organize Saturday's coffees, parties etc. By establish-

ing an open group at the campus, we want to give students space for academic discussions or campaigns. We want to engage in LGBT matters both socially and politically, explains Itaborahy.

Andorsen adds an important thing:

- I also want to add that the LGBT group in Bergen, that has been active for 11 years, is very happy about our start. They definitely want to cooperate with us and to involve us in their engagements. In addition, we cooperate with Skeiv Ungdom (Queer Youth), an organization working for people's freedom to be themselves regardless their sexuality or gender identity.

Message to students
All three students agree that they do not want to create a group

solely for their own interests. The core of the new group should focus on other student's wishes.

- We want to appeal to all interested people to come to our first meeting. It is important. We will put posters around the campus and we have a Facebook page as well, so people won't miss anything. For now, we do not want to make any plans for the group beforehand. We first want to see how many people show up and hear what type of activities they would like to do.

- I heard that students are moving out of Tromsø because the LGBT scene here is not that good. We would like to open up so people do not have to travel away, adds a smiling Eide.

Fact box:

The first meeting for LGBT students and all who are interested in these issues will be held on the 9th of March in GRILLEN at 16:00!

Bring ideas, experience and good intentions.

You may also become a member of a Facebook group: Skeive Studenter i Tromsø / Queer Students in Tromsø

Ønsker åpen gruppe

UiT har aldri hatt en studentgruppe for lesbiske, homofile, bifile og transseksuelle.

Dette er nå i ferd med å endre seg.

Lise-Yvonne Andorsen, Tonje Catharina Eide og Lucas Paoli Itaborahy tok initiativ til å etablere den første offisielle LHBT-gruppen ved universitetet. Sykepleiestudenten, teologistudenten og menneskerettighetsstudenten oppfordrer alle interesserte til å delta i sitt første offisielle møte i Grillen den 9. mars 2012.

En entusiastisk start

Ideen ble startet av LLH i Norge. Organisasjonen har som mål å arbeide for mindre diskriminering av LHBT-personer. Ønsket om å skape en studentgruppe har vært planen de siste årene, men det har ikke blitt realisert før nå. Derfor kontaktet LLH emne-relevante studenter som allerede lurte på hvordan de kunne samle LHBT studenter og skape en offisiell gruppe på campus.

- LLH er mer en gruppe med en sosial målsetting. De organiserer lørdagenskaffe, fester osv. Ved å etablere en åpen gruppe på campus, ønsker vi å gi studentene rom for faglige diskusjoner eller kampanjer. Vi ønsker å skape engasjement rundt LHBT både sosialt og politisk, forklarer Itaborahy.

Andorsen legger til en viktig ting:

- Det er også en LHBT-gruppe i Bergen som har vært aktivt i 11 år. Vi er veldig glade for å kunne starte vår egen. De ønsker definitivt å samarbeide med oss og å involvere oss i sine prosjekter. I tillegg samarbeider vi med Skeiv Ungdom, en organisasjon som arbeider for folks frihet til å være seg selv uansett sin seksualitet eller kjønnsidentitet.

Melding til studenter

Alle de tre studentene er enige om at de ikke ønsker å opprette en gruppe kun for sin egen interesse. Hovedpoenget til den nye gruppen blir andre studenters ønsker.

- Jeg vil appellere til alle interesserte om å komme på vårt første møte. Det er viktig. Vi vil sette opp plakater rundt på campus og vi har en Facebook-side også. Så folk vil ikke gå glipp av noe. Vi ønsker ikke å gjøre noen planer for gruppen på forhånd. Vi ser først hvor mange som møter opp og hører hva slags aktiviteter de ønsker å gjøre, er alle enige om.

- Jeg hørte at studentene skal flytte ut av Tromsø fordi LHBT-scenen her ikke er så bra. Vi ønsker å åpne opp slik at folk slipper å reise bort, legger en smilende Eide til.

The secret of getting what you need

Getting volunteers for your organization is a tricky thing. After all, you have nothing materialistic to offer. Right?

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDELENA@UTROPIA.NO
PHOTOS: SALLY ROSENTHAL

Finding volunteers so they can help with what you want sounds incredibly easy. From the perspective of a recruiter, you just have to have a catchy campaign or simply ask people straight. That is the least you can do. On the other hand, how does the other side of the process feel about becoming a volunteer?

Utopia talked to Associate Professor of Psychology Frank Siebler and Professor of Social and Community Psychology Rudmin Floyd about de/motivation of people to volunteer, and asked random students about their volunteering experience.

Conviction

Siebler explains that if you want people to do something for you, you must convince them about satisfactory benefits which they will get out of it. Relying strictly on peoples' good will may create serious problems if you have nothing valuable to offer in return:

- People have conflicting obligations and they already have plans for them. You must convince people that what they will do for you is better for them than the plans they already have. To convince them is not particularly difficult if you have something of value to offer.

- People in Japan or China refuse to donate blood to strangers. They ask why they should donate blood to somebody they do not know. They would only do it for relatives, explains Floyd. This is one of the

consequence of luring people into volunteering without giving them any benefits. He also adds that sometimes people are simply too busy to volunteer.

- Volunteering gives you an appointment, it is another interference with your day. It has the obligations of a normal job. You lose freedom and time.

Reward

The core of volunteering lies in a non-financial reward. Therefore you have to come up with some other replacement.

- It could be status, prestige or alternatively things like friends. You can cleverly focus your attention on people who do not have many friends or are otherwise isolated. What you offer them back is social integration. The perfect example are international exchange students, says Siebler.

Volunteering equals career

According to Floyd, many people see volunteering as a bit of experience for your resume building.

- If you want to get to a graduate school abroad, it probably helps a lot that you were a volunteer. Volunteering shows you got energy. Also, some businesses require it. Human resources offices, post office or banks get two resumes. One person was volunteering, the other not. Would they favour those who volunteered? Probably yes,

ASSOCIATE PROFESSOR FRANK SIEBLER

Fashion and mental satisfaction

However, building a resumé is just one of several important motivational factors. The other important ones are mental satisfaction and what we are interested in, explains Floyd in the end.

- A lot of people are idealistic and they want to save the world. It shows that some people can volunteer out of idealism - they want to help the refugees,

they want to help handicapped children and other good deeds. Another example is when people know their fashion. They know what they are and what they are not, they relate to groups of their interest and things they relate their personality to.

RANDOM STUDENTS TALK ABOUT THEIR DE/MOTIVATION TO VOLUNTEER

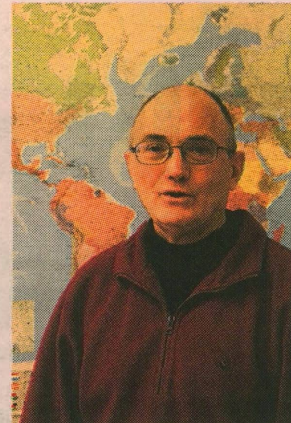
Gjermund, Norway, student of economics.

- I did not volunteer not because I am busy, but I never had the opportunity and I never found anything that I would like to volunteer for.

Laura, Italy, psychology student.

- I started volunteering in 2000 for scouts. I arranged activities for children. It was a nice opportunity for me and I enjoyed it since the beginning. I did it because of my personal interests.

Monika, Tsjeckia, medicine student

PROFESSOR RUDMIN FLOYD

- Jeg er skeptisk til enkelte organisasjoner fordi det er litt juks: formålet går ikke hvor det skal, derfor liker jeg å hjelpe individuelt. F.eks: jeg samlet lastebiler med klær, kjørte til Russland og ga alt direkte til folk som trengte det. Hvis jeg skal bli i frivillig i en organisasjon, da må jeg ha tro på den organisasjonen. Det var desverre masse skandaler, så jeg er veldig forsiktig og skeptisk og hejleper individuelt.

Sediq, Afghanistan, political science student

- For the first time I volunteered when I was under 18 and it was for the Red Cross. I did it in order to do something for the world. If you are volunteering, it means you are not an egoist. Every time I volunteer I feel like I am doing something for others. It also gives me self-confidence. Volunteering is a very nice thing.

Anna, Switzerland, social anthropology student

- I was about 15 when I volunteered for the first time. The first time I did something big was when I was 19. I worked for the NGO in Peru in South America. I wanted to learn something which could be relevant for my studies and later for my job as well.

I wouldn't say it was any great satisfaction for me. I found out they were corrupted. However, I learned it is important to think in a different ways. Another motivation was going to the different country, to do something what I have never done before. One wouldn't volunteer if there were not personal benefits, especially the mental benefits.

DEN NORSKE KIRKE

STUDENT prestene

I TROMSØ

UTROPIA

This semester Utopia has added lots of volunteers and staff. Here you can meet the wonderful people that make Utopia possible.

Johanna Laue

Dr. Laue prøver å avlede oppmerksomheten fra hennes medisinske bakgrunn ved å lære Kisuaheli-språket, løpe barføtt og reise kloden rundt. Hun ville bli fotoredaktør for å distrahere andres mistanker om at hun kan være en lege, men endte opp med å bedrive journalistikk.

Hvordan endte du med å jobbe for Utopia?

- Jeg elsker kreative aktiviteter, og det var på tide å ta et steg videre fra stoffskiftesykdommer og gastrokirurgi. Jeg fikk ikke fotoredaktør-stillingen, og før jeg visste det startet jeg å intervjuer folk til artikler. Det må være noe smittsomt.

Hvorfor liker du å jobbe for Utopia?

- Jeg er interessert i hvordan ting virker fra innsiden, og folk er trivelige. På et tidspunkt følte jeg at jeg hadde for mye tid til å hygge meg med fotografihobbyen min, og jeg fant en måte å gjøre det til en jobb på.

Fortell om din bakgrunn.

- Født i Hildesheim, Tyskland, studerte medisin i Rostock. Jeg var i Tromsø som utvekslingsstudent i 2008/09, og jeg gleder meg til å jobbe på et sykehus.

Hva er dine hobbyer/lidenskaper?

- Hiking, barføtt løping, ski, matlaging. Alt som bidrar til utskillelse av endorfiner og balansert stoffskifte innenfor rimelighetens grenser. Dette kan også inbefatte min familie, venner, og kjæreste - de gangene de klarer å følge med på hvilket land jeg befinner meg i. Kreativitet betyr mye for meg: jeg elsker å ta bilder, drive med håndverk, strikking, kirurgi og sånt.

Kjetil Engh Aasen

Kjetil er en av de svært få (om ikke den eneste) norske frivillige i Utopia. Han har drømt om det lenge før han dro til Nord.

- Jeg googlet studentaviser i Norge og fant Utopia nettside. Det så helt fantastisk ut! Det er den beste nettsiden jeg noen sinne har sett! Stemmen inni hodet mitt fortalte meg med en gang hva jeg skulle gjøre. Jeg søkte på studieplass ved Universitetet i Tromsø kun for å bli en del av Utopia, forklarer Kjetil om hvordan han måtte justere hele livet sitt for Utopia.

Så hva studerer du i Tromsø?

- Jeg studerer psykologi. Stemmene i hodet mitt sa jeg skulle gjøre det.

Imidlertid er Kjetil mest kjent for å være en ekspert på film.

- Jeg er en ekspert på film, sier Kjetil.

Er det din største hobby? Din største lidenskap?

- Vel, foruten å arbeide ute, elsker jeg film maraton og studerer psykologi ved siden av. Jeg nyter å skrive om kultur-ting og ting generelt. Jeg ble berømt for Film-kamp! Jeg er en ekspert på film, understreker Kjetil.

Hvor ser du deg selv om 5 år, Kjetil?

- Inntil jeg begynte å skrive for Utopia, hadde jeg ingen realistisk visjon av fremtiden min. Utopia har åpnet øynene mine. Jeg ønsker å jobbe med psykisk syke mennesker som hører stemmer. Men mest av alt ønsker jeg å jobbe som journalist. Jeg ønsker å få en journalistisk grad og fortsette å skrive om ting. Jeg er også en ekspert på filmer. Jeg ønsker å fortsette med å se dem.

Vi ønsker vår fantastiske Kjetil lykke til på sin drøm-jobbane!

Lyonel Perabo

Lyonel is our Iron-Age chieftain and a model from Paris, France who spent most of his life in the desert worshipping Satan and practicing witchcraft. Naturally, there were no pencils, papers, computers or anything like that.

- I had to kill wild animals, disembowel them and get a nice clean skin off them. I used wild berries to write on the animal skin. I wrote poems and short stories and dreamt about becoming a journalist one day.

How did you end up in Norway and working for Utopia?

- I arrived to Tromsø in 2009 to see the Northern lights and some penguins. I walked around the campus and a man approached me. He asked how I liked the local university newspapers. I said I loved them. Then he said they are looking for people with strong looks to become journalists. I was wearing a polar bear fur coat and a wolf head by then and my long dark curly hair blew in the wind. I was happy. I agreed on becoming a volunteer for Utopia.

How do you enjoy working for Utopia, Lyonel?

- It is the best thing in the civilized world that has ever happened to me! The people there are extremely devoted and serious. The opportunity to cover virtually any cultural event in the city appeals to me as well. They like me a lot. They call me Dark Prince, Devil, Dark Lord, they play with my hair and brush it often and stuff. I am happy!

Where do you see yourself in five years, Lyonel?

- I will live in the mountains in the Northern Norway. Now when I learned how to use computers, papers and pencils, I know that it is nothing for me. I want my peace and to listen to my underground black metal tapes on my antique tape recorder. However, I cannot abandon my and Stewart's (politisk redaktør) black metal band. So, I will be back. I am always back.

Sally Rosendahl

Sally er Utopias nye fotoredaktør. Hun deltok i det travleste jobbintervjuet i Utopias historie. Attisyv personer søkte på stillingen. Etter 8 dager med hard testing av søkerens mentale og fysiske ferdigheter, kom Sally ut som den eneste vinneren.

Hvordan følte du deg under testing, Sally?

- Testene foregikk på Sommarøya nær studenthytta. Jeg fikk tilbringe 5 dager sammen med Utopia-ansatte. Det var fint. Jeg mener, det var virkelig hardt, men jeg trodde på meg selv og visste at jeg vil være den beste fotoansvarlige. Jeg hadde kjørt opp på fjellet, jeg måtte svømme i fjorden i 5 kuldegrader og jeg måtte lage mat til alle. Jeg ser helst at vi ikke snakker om de mentale testene, hvisker Sally mens hun skjelder og ser seg nervøst rundt.

Det høres brutalt ut, Sally. Liker du å jobbe for Utopia?

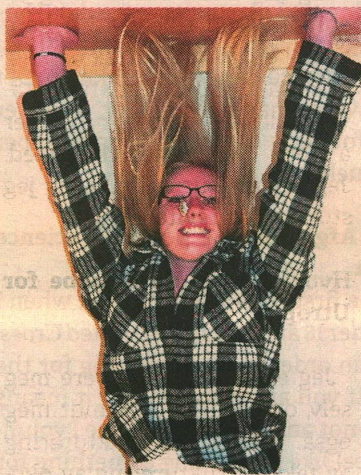
- Etter Sommarøya ble jeg overbevist: disse folkene må jeg ha som kollegaer! De er alle rare, men alle har en interessant historie. Jeg liker atmosfæren på kontoret. Det utfordrer meg på forskjellige måter. Jeg elsker også å ta bilder og reise. Da de fant ut at jeg likte å reise, begynte de å bruke meg som journalist. Nå er jeg både fotoansvarlig og skriver masse gode artikler! Først var jeg desperat, men nå elsker jeg det.

Hva er dine hobbyer / lidenskaper?

- Jeg liker å reise rundt verden. Jeg bodde i Australia i tre år og fikk min bachelor i engelsk der. Mine hovedfag var også innenfor postkoloniale studier, arkitektur, internasjonale relasjoner, litteratur, fotografi, urbefolkning, islamske studier, kunst, folkehelse, verdens mat, og geografi. Jeg har nok glemt resten...

Hvor ser du deg selv om 5 år, Sally?

- Jeg planla alt da jeg var ni. Jeg skal avslutte min siste mastergrad i juni 2012. I oktober 2012 vil jeg bli en reisekorrespondent, fotojournalist og kulturredaktør. I juli 2013 vil jeg åpne en kafé med autentisk Kaffe, te og lækkerier fra hele verden. Omkring mai 2014 vil jeg gifte meg med en oljemillionær.

Amie Leigh Fairs

Amie basically wants to travel. All the time. She thinks she's in Tromsø to study linguistics, but she has just started her world back-packing tour. And when I say back-packing I don't mean normal low budget back-packing with jogging sneakers and only one back pack. I'm talking about the English high class back-packing style with a minimum of two suitcases, a wardrobe with a single dress for each day of the week and of course including several pairs of high heels.

Amie ended up working in Utopia because someone needed a superb grammatical advice on his English articles. And Amie as the linguist look-a-like happily obliged.

Amie is always fashionably late - it suits her well. She enjoys people and ah, we almost forgot, she enjoys reading books. She'll probably end up with a PhD in her beloved "linguistics" but don't count on it - it could equally be a PhD in fashionable travels.

Manon Courtaux

Manon Courtaux has a special obsessive-compulsive condition: if there's a writing tool within her reach she simply can't resist making artwork or writings. This has gotten out of control to an extent where it became rather noticeable. Utopia did what they do best by taking advantage of others' conditions to add quality to the paper.

How did you end up working for Utopia?

- I had heard about Utopias before, and my Utopia would of course be an anime wonderland with chibi and kawaii characters. Instead I got kidnapped by Lyonel during one of his regular harassments of me, and brought as a sacrifice to culture goddess Barbara Lesz.

Why do you like working for Utopia?

- I get to escape to art exhibitions, which would normally be my natural habitat. I also get to convey my SOS-messages through colorful, convoluted illustrations, and I now know what it's like to endure working with crazy newspaper staff.

Tell a bit about your background.

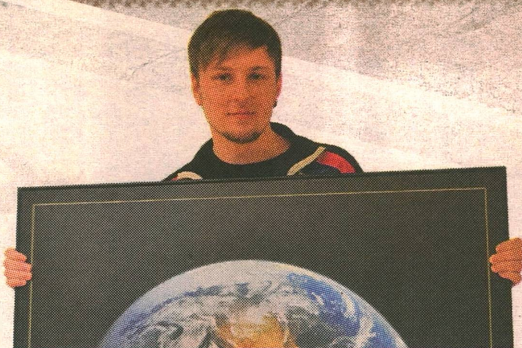
- Originally born in Marseille, but grew up on La Réunion Island, which I haven't reunited with for quite a while now since I'm in Tromsø. This is my first experience of the mythical Fimbulwinter, which I assume it is by the amount of continuous snowing. I have a background in fine arts and am currently studying mostly modern literature.

What are your hobbies/passions?

- I don't have that many hobbies and passions... except for reading, writing, drawing, music, arts, drawing, esthetics, films, architecture as part of art, drawing, all kind of possible sciences and knowledges, psychology, drawing. Just those few things. Oh, and drawing. I'm on hostile terms with mathematics and linguistics, though.

Where do you see yourself ending up in 5 years?

- In terms of geography, I'll be all over the globe, kind of like in quantum entanglement. I will also simultaneously be an artist and a writer.

Daniel Weber

Daniel is our blue-eyed, blonde Bavarian with a Colgate-smile. The gentle guy behind articles like "We don't need no water, let the motherfuckers burn".

How did you end up working for Utopia?

- I've always been interested in journalism, and Utopia had gingerbread cookies at their information stand. Before I knew it I walked into a bear trap and had to solve a riddle in order to survive, as directed in an anonymous letter signed by "Raven". Now I get instructions to write specific articles, because I'm monitored 24/7.

Why do you like working for Utopia?

- The social atmosphere is top notch, the paper seems very professional and I feel entirely free to do what I want. I'm not just saying that because I know I'm being watched. You can ask anybody for help, for articles I mean, not help to escape or such.

Tell a bit about your background.

- I have educational background from political science, cultural anthropology and European ethnology, and it has nothing to do with me being German.

What are your hobbies/passions?

- Politics, partying, mobilizing and organizing - especially of parties, writing, reading after having written it, theater, music, and of course partying with Utopia since it's their strong suit.

Where do you see yourself ending up in 5 years?

- Changing the world as much as possible, since no one else is taking on the task of correcting it. I'll also be fluent in English and Scandinavian languages, maybe also Swahili, and traveling all over the world fighting crime and correcting wrongs in asskicking ways. I'll be Master in Human Security, so it makes perfect sense.

I LOVE UTROPIA! (Please don't saw off my legs.)

Shanley Swanson

This American girl with two and a half meter long hair loves doing everything both in Utopia and in life. She was born in Montana, USA, in a place very similar to Tromsø.

- The conditions in Montana are brutal. There is a lot of snow and cold. I am used to working hard under horrific conditions. That is probably why I am still with Utopia. And that was just being a volunteer for them! But then, they made me the sports editor with a normal salary, explains Shanley with wet eyes.

So, what exactly happened, Shanley?

- I ended up working for Utopia by starting as a volunteer. Then I found my niche with sports-oriented stories. I also correct English articles; take pictures; and do interviews. I do everything!!! Then before I knew it, I was the new sports editor.

Shanley, do you actually enjoy working for Utopia?

- Utopia takes a lot of my free time and I have to interact with people who work there. However, I have a Master's in Clinical Social Work from Montana, which helps me in dealing with Utopia staff members. Nevertheless, I love writing, interviewing interesting people for my stories and making new friends. I like showcasing the unique opportunities that students, who are interested in sports, have in this city. Though, on the flip side, I do not like trying to contact people for interviews.

I see. Where do you see yourself in 5 years?

- Snowboarding, being outdoors, spending time with my family, painting, quilting, beading, reading, cooking, writing, working out, building my own house, having a couple of kids, be happily married, be a successful professional and researcher, traveling the world, living abroad, pursuing a secondary career as a professional snowboarder.

That is a lot of things to do. Hope that you're able to make time to come back and see us again, Shanley!

Lene Oline Sedolfsen

Lene er Utopias allestedsnærværende mor, lik hun du møter i Alien-filmene. Hun planlegger hverdagen for de ansatte ned i minste detalj. Hun krever at planene hun kommer opp med er blitt fulgt, med en tidsramme på maksimum 5 sekunder. Hvis de ikke følges, senker hun lønnen til de ansatte, eller avbryter samarbeidsavtaler med viktige kunder hvorpå hun tvinger alle til å rydde kontoret og toaletter til alt er skinrende rent.

Hvordan endte du opp med å jobbe for Utopia, Lene?

- Jeg søkte på én stilling, men endte opp i en annen stilling. Det bare skjedde fordi jeg ombestemte meg, og ikke ville ha den andre stillingen lenger. Jeg ba dem om å gi meg en ny. Og de måtte gjøre det.

Huff da. Hvorfor liker du å jobbe for Utopia?

- Jeg elsker det fordi jeg kan bruke alle mine fortreffelige ferdigheter her. Jeg er en mor til en liten gutt og jeg føler meg som en mor generelt for alle jeg møter. Da jeg så folkene som jobber her, følte jeg at de trengte en form for beskyttelse, en mor som vil se etter dem, og spesielt en slags tilsyn. De innrømmer stadig vekk at de ville vært for-tapt uten meg.

Hva er dine hobbyer / lidenskaper, Lene?

- Jeg spiller fotball, kick asses i Taekwondo, det er noe som jeg også trenger på kontoret. Jeg samler postkort og skattekort, jeg elsker å reise uten Utopia medlemmer. En mor trenger en fridag!

Hvor ser du deg selv om 5 år?

- Om 5 år ser jeg meg selv i en fleksibel 8-16 jobb som er spennende og utviklende, hvor jeg kan bruke de beste sidene ved meg selv i samarbeid med andre. Jeg kan øve mye på de ulike Utopia ansatte. De er alle så forskjellige, og jeg administrerer dem alle. Jeg føler at Utopia er det beste stedet i verden, hvor man kan utvikle seg på forskjellige måter.

Kristine Thorstensen

Kristine Thorstensen er en einstøing, kontrollfrik og fremtidig utenrikskorrespondent. Hun har vært en trofast bidragsyter til politiske nyheter, og skriver økonomispalten. Kristine forsikrer deg om at du kan spare mye penger om du begrenser deg til å kjøpe kun et slott om dagen, og kutte ned på innkjøp av landskap.

Hvordan endte du opp med å jobbe for Utopia?

- Jeg har alltid ønsket meg en enhjørning, i tillegg til å lære en del om journalistikk og meg selv. Da jeg fant ut at studentavisen skriver - noe jeg også liker å gjøre - så ville jeg være med. Jeg elsker journalistikk, så jeg studerer statsvitenskap.

Hvorfor liker du å jobbe for Utopia?

- Jeg elsker å strukturere meg selv, og egentlig alt rundt meg også. Tanken på strukturering av tekst, strukturering av økonomi, strukturering av folk og lignende er noe jeg liker svært godt. Utopia har dermed gitt meg flere utfordringer og masse erfaring. I tillegg kommer det sosiale: neste hyttetur skal jeg passe på å holde bedre avstand fra Utopistene. Det vil hjelpe meg masse hvis jeg skal bli en nyhetskorrespondent.

Fortell litt om din bakgrunn.

- Jeg har alltid vært interessert i journalistikk, derfor studerer jeg statsvitenskap istedenfor. Tromsø tiltrakk meg med hoggorm og snø, vi har kun regn og mangel på hoggorm i Bergen. Slangefobien min trengte nye utfordringer å vokse på.

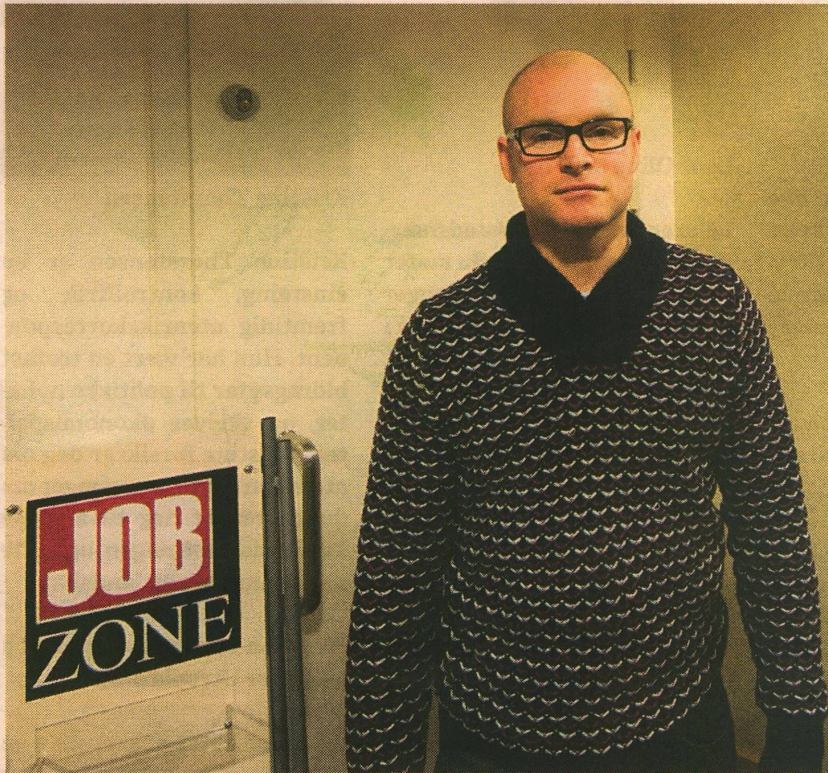
Hva er dine hobbyer/lidenskaper?

- Være alene i skiløypa, løpe alene, lese litteratur på egen hånd, betrakte språk fra sidelinjen, engasjere meg i politiske debatter alene, strukturere ting.

Hvor ser du deg selv om 5 år?

- Som utenrikskorrespondent, ellers så klikker jeg i vinkel (alene). Så det så.

Ukens arbeidsgiver: Jobzone

KANSJIE TREFFER DU DIN NESTE ARBEIDSGIVER GJENNOM JOBZONE TROMSØ?

Mange studenter er avhengig av en deltidsjobb ved siden av studiene for å få økonomien til å gå rundt. Utopia har sett nærmere på hvilke jobber som er å foretrekke.

KRISTINE THORSTENSEN (TEKST OG FOTO)
KRISTINE_0690@HOTMAIL.COM

Bemannings- og rekrutteringsfirmaet Jobzone tilbyr utleie av arbeidskraft innen de fleste yrker.

- Av deltidsstillinger rekrutterer vi til alt fra mindre administrative jobber til korttidsoppdrag, som for eksempel å hjelpe et kontor med å flytte. Men generelt er det mindre deltidsjobber å finne på arbeidsmarkedet enn fulltidsstillinger. Å få seg litt arbeidserfaring underveis i studiet tror jeg likevel er lurt. Da står man sterkere den dagen man skal ut i jobb, forteller Tobias Appelbom ved Jobzone Tromsø.

Mange av studiene ved høyere utdanning består av mye teori og lite praksis. Selv om mange gjør lurt i å fokusere hundre prosent på studiene, kan det også være hensiktsmessig å skaffe seg arbeidserfaring allerede underveis i studiene.

- Jeg tror at dem som klarer å jobbe litt ved siden av studiene, stiller sterkere i fremtidige jobbsøkningsprosesser. Det å ha relevant erfaring fra før kan også være en trygghet for arbeidsgiver. Da har man gjerne referanser på hvordan personen var i tidligere jobber, som igjen gir arbeidsgiver en pekepinn på hvordan personen vil passe inn i den jobben

det dreier seg om, sier Appelbom.

Tøft arbeidsmarked

Hvordan ser dagens arbeidsmarked ut?

- Vi som bemanningsbyrå har mye å gjøre. Likevel går jeg fortsatt og venter på at det skal ta helt av, spesielt med tanke på Aker Solutions etablering i Tromsø. Vi ser det blir satset mye på Nord-Norge nå, og da trengs det mye ny arbeidskraft. Det er imidlertid et ganske tøft arbeidsmarked for tiden, og det stilles stadig høyere krav. Det handler om å skape sin egen fremtid, og sin egen suksess. Ikke vent på at noen skal ringe deg og tilby deg en jobb, men ta heller den telefonen selv, og vis hva du har å tilby i stedet, råder han.

Hva kan studenter gjøre om de ønsker å henvende seg til dere?

- Studenter kan gå inn på våre sider via Jobzone.no og laste opp CV-en sin. Videre kan du bli innkalt til intervju hos oss. Vi leverer ikke folk ut til bedrifter uten at dem har vært fysisk inne på kontoret og snakket med oss først. På intervjuet ønsker vi å finne ut hvem de er og hva de ønsker å gjøre. Så vil vi finne en stilling som passer. Vi leverer ikke bare kompetanse til en bedrift, men også et menneske, sier Appelbom.

Slik får du j studiene

Rådgiver André Skrivervik ved Karrieresenteret gir deg råd om hvordan du skaffer deg en god jobb under og etter studiene.

KRISTINE THORSTENSEN
KRISTINE_0690@HOTMAIL.COM

Det er ikke alltid like lett å vite hvor du skal henvende deg om du trenger råd i forbindelse med jobbsøking. Karrieresenteret befinner seg i andre etasje i administrasjonsbygget, og har tilbudt jobbsøkerkurs siden 2005.

- Vi tilbyr ulike typer kurs og veiledning i forbindelse med jobbsøking. I tillegg arrangerer vi Arbeidslivsdagen og gjennomfører kandidatundersøkelser. Mange bedrifter har uløste oppgaver og mangler kapasitet, samtidig som en del studenter savner den praktiske siden av oppgaveskriving. Da kan man møtes på Idéportalen, en nettbasert møteplass for bedrifter og arbeidssøkende, forteller Skrivervik.

Engasjement er viktig

Ferskeste kandidatundersøkelse viser at ferdigutdannede får jobb relativt raskt. Likevel er det visse forskjeller ut ifra hvilket studie man har gått på.

- Dagens arbeidsmarked ser godt ut. Ingeniører er blant annet veldig ettertraktet, og får som regel lett jobb. Med en mastergrad stiller du uansett sterkere, uavhengig av studieretning. En utdanning innen samfunnsfag og humaniora er ofte mer generell. Dette gir mange muligheter, men også utfordringer i forhold til å klargjøre hva man faktisk har kompetanse til å gjøre, sier Skrivervik.

Flere studenter velger å engasjere seg, enten ved å jobbe frivillig i en studentorganisasjon, driver med politikk eller skaffer seg relevant arbeidserfaring på andre måter. Det viktigste er at du er aktiv, det kan ha mye å si for fremtidige jobbutsikter, i følge Skrivervik.

- Arbeidserfaring er viktig, og vi anbefa-

ler alle å anstrenge seg litt ekstra. Hvis man skal bruke tid på arbeid, prøv å finn noe som er relevant for studiet ditt. Men det å sitte i kassen på butikk, kan også gi verdifull erfaring gjennom eksempelvis kundekontakt og håndtering av ulike mennesker - ikke glem det når du søker jobb, sier han.

Vær selvbevisst og reflektert

Hva motiverer deg i en jobb? Hva er viktig for deg? Før du søker jobb kan det være lurt å stoppe opp og kartlegge egen kompetanse og motivasjon. Slik vil du både skrive bedre søknader og gjøre et bedre intervju.

- Mange tar for lett på dette med motivasjon. Her har man en gylden mulighet til å skille seg ut. I en jobbsøknad og på intervju skal du ha et klart bilde over hvorfor jobben er interessant for deg. Da holder det ikke å si: "Jeg synes at dette virker spennende". Arbeidsgiver ønsker først og

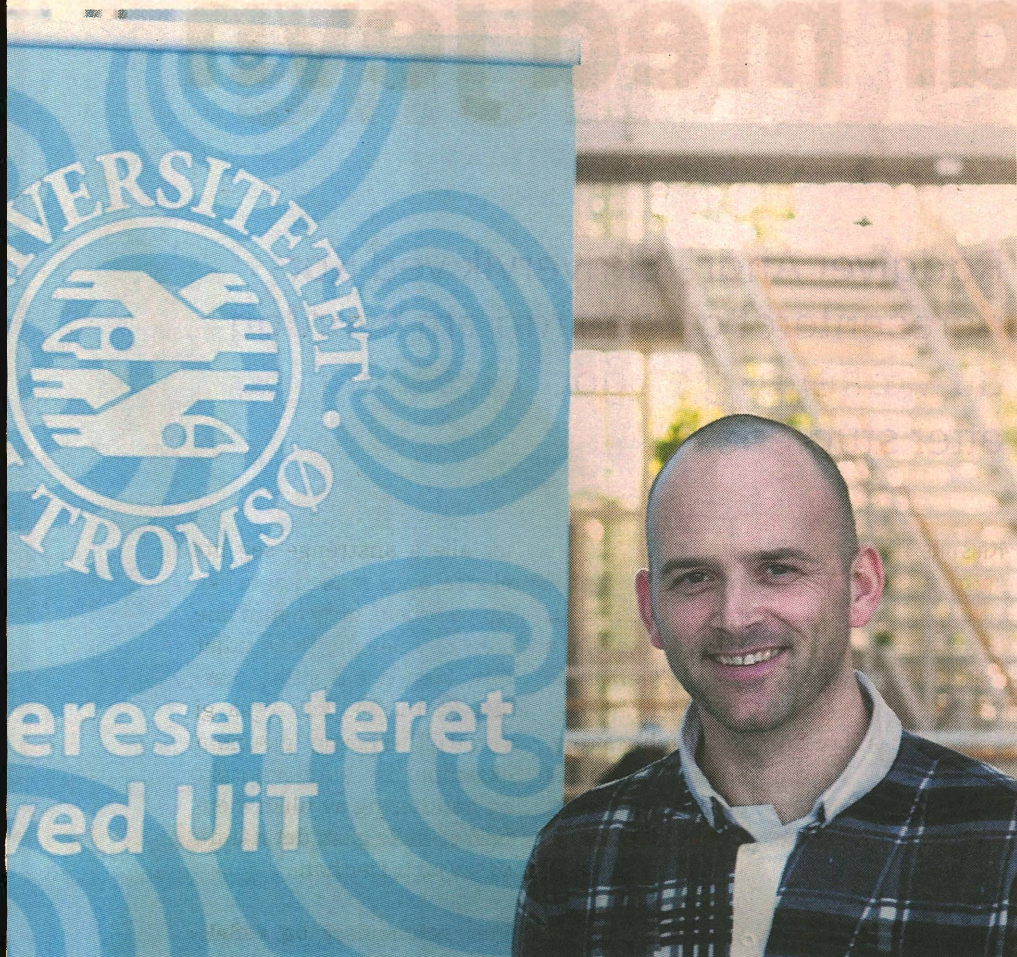
« **"Noen kunne dessuten vært litt mer ydmyke når de skal ut i jobb. Det henger muligens sammen med at det er blitt et veldig "jeg" fokus i dagens samfunn.."**
- André Skrivervik

fremst å vite hvorfor du synes jobben virker spennende. Får du ikke napp på en jobb du ikke er motivert for, så er det kanskje ikke så veldig rart. Noen kunne dessuten vært litt mer ydmyke når de skal ut i jobb. Det henger muligens sammen

med at det er blitt et veldig "jeg" fokus i dagens samfunn. Det er viktig å få frem at man ønsker å lære og bidra. Det er få som kommer ut som verdensmestere i ny jobb, avslutter Skrivervik.

Karrieresenteret lyser ut stillinger til internship fortløpende. For oversikt over ledige jobber, sjekk ut Karrieresenterets egen facebookside eller registrer deg på Idéportalen.

Jobb etter

BRUK STUDIETIDEN GODT- VÆR AKTIV OG KNYTT KONTAKTER, DET ER DET BESTE RÅDET JEG KAN GI.

FOTO: STEIN ARNE HEDBERG

André Skrivervik's syv bud

- 1. Studie og oppgave.** Tenk gjennom hva du vil jobbe med før du velger studium. Når tiden er kommet for å skrive oppgave, anbefaler jeg studenter å gjøre det i samarbeid med en bedrift- det gir en mer verdi, litt arbeidserfaring og nettverk.
- 2. Personlig kartlegging.** Kartlegg din egen kompetanse og motivasjon. Gjør du det, vil skrive bedre søknader og gjøre det bedre på intervju.
- 3. Orientering.** Orienter deg grundig på arbeidsmarkedet- abonner på søk fra Finn, Nav og andre kanaler. Les gjennom en del stillingsannonser, og du vil oppdage at du er kvalifisert til mange jobber.
- 4. Generell akademisk kompetanse.** Mangler du relevant arbeidserfaring? Fokuser på din generelle akademiske kompetanse. De fleste arbeidsgivere ser verdien av et menneske som kan sette seg inn i et stort og komplekst materiale, analysere, formidle- evnen til å lære.
- 5. Les stillingsannonsene godt-** Forsøk å definere deg selv inn i stillingen. Hva er det de etterspør? Ikke la deg skremme om annonsen søker en supermann- eller kvinne. Du må gjerne ringe om det er ting du lurere på.
- 6. Dokumentene dine.** Sørg for at CV og søknad er godt gjennomarbeidet. Skrivefeil er tabu. Husk at CV-en din kan skreddersys til deg enkelte jobben du søker på.
- 7. Intervjuet- er du forberedt?** Hva svarer du når du blir bedt om det typiske åpningsspørsmålet "Kan du fortelle litt om deg selv?" Dette er en mulighet, og det blir dumt å bli svar skyldig og stirre tomt ut i luften. Hvor ligger forbedringspotensialet ditt? Hva er motivasjonen din for å søke stillingen? Vær forberedt på dette- det er refleksjonsnivået ditt som er interessant- reflekter litt i forkant!

Sparetips for studenter

Det er ingen hemmelighet at mange studenter sliter med dårlig økonomi. Her får du tips som kan gjøre hverdagen som fattig student litt lettere.

KRISTINE THORSTENSEN
KRISTINE_0690@HOTMAIL.COM

De aller fleste studenter har problemer med å klare seg på pengene de får fra Lånekassen alene. Noen er så heldig å få økonomisk støtte hjemmefra hvor de gjerne får en fast sum i måneden. Andre må derimot stå på egne ben. For å få råd til mer enn det helt nødvendige som mat og husleie, må dermed mange skaffe seg en ekstrajobb ved siden av studiene. I følge tall fra SSB utgjør inntekten fra Lånekassen en stadig mindre andel av studenters økonomi. Faktisk så mange som seks av ti studenter jobber deltid ved siden av studiene.

I tillegg til å gi ekstra inntekt, får du et pusterom fra studiene, og mulighet til å utforske andre sider av en by enn

studentlivet. Du får også arbeidserfaring, noe som kan være gull verdt senere, spesielt dersom du studerer et fag uten særlig mye praksis. En deltidsjobb kan dessuten gi deg et større sosialt nettverk, og du får muligheten til å knytte viktige kontakter, eller vennskap for den del.

Pass på.

Om du i tillegg til å jobbe skal fortsette å motta stipend fra lånekassen, må du passe på så du ikke tjener for mye. Om du tjener for mye, vil stipendet bli redusert med fem prosent per måned av det beløpet som overstiger grensene.

Det finnes nok av deltidsjobber for deg som student. For konkrete tips om hvordan du går frem i jobbsøkningsprosessen, se denne utgavens økonomiske hovedsak.

Nyttige nettider dersom du er på jakt etter en deltidsjobb:

DELTIDJOBBER.NET

FINN.NO

KARRIERESTART.NO

Ny opptaksordning nedstemt – flere år med jevn kamp

Debatten har hjemsøkt psykologi-instituttet i flere år: hvilket grunnlag skal fremtidige psykologer taes opp på? Etter en ganske jevn skille, ble den nye opptaksordningen med direkteopptak via videregående karakterer fremfor karakterer fra årsstudiet, nedstemt. Cecilie Myrseth deltok i den endelige avgjørelsen, som studentrepresentant i instituttstyret.

ALEXANDRA TENEBROSO (TEKST OG FOTO)
ALEX@UTROPIA.NO

ANSTENDIGE STRIDENDE PARTER

Det var egentlig veldig jevnt, med fire mot tre i instituttstyret som stemte forslaget ned.

Hva var argumentene for og i mot?

- Mange studenter er imot en 6-årig integrert opptaksordning der vitnemål fra videregående blir opptaksgrunnlag. Hva studentene mener har selvsagt mye å si.

Myrseth fortsetter:

- Et av argumentene for den nye opptaksordningen er at studieprogrammene må tilpasse seg fremtiden, og 6-årig integrert studium vil bidra til høyere popularitet og profilering gjennom Samordna Opptak.

FORBEDRE DET SOM ER

- Begge sidene har studieprogrammets og studentenes beste interesser i tankene, de fleste er enige om at det er viktig med styrking og forbedring av eksisterende studietilbud. Det er et ønske om å

jobbe med utvikling av bedre fagplan.

Har opptaksordningene innvirkning på kvaliteten av studenter og studiene?

- Uansett opptaksordning vil motivasjonen til studentene telle mye. Det er ingen påvist effekt av at den nye opptaksordningen gir bedre psykologer enn den andre. Hvorfor endre noe som fungerer? De som vil inn på profesjon vil være dyktige søkere uavhengig av opptaksordningen.

Myrseth nevner en viktig skille:

- Opptaksordning er en ting, faglig innhold helt annen. De trenger ikke å påvirke hverandre.

PENGER TALER

Myrseth understreker at når meningene er veldig delte og avgjørelsen vanskelig, vil ressursstyring ha mye å si:

- En omstrukturering av opptaksordningen medfører et visst pengeforbruk. Økonomi er alt, og det pengebruket vil gå utover bachelor og master – programmer som i utgangspunktet bør løftes opp mer.

CECILIE MYRSETH, STUDENTREPRESENTANT I INSTITUTTSTYRET FOR PSYKOLOGI.

Benedicte Emilie Eide er over halvveis på profesjonsløpet og var selv til stede under allmøtet.. Eide har vært behjelpelig med å dele hendelsesforløpet.

Fikk studentene luftet sine meninger?

- Ja – absolutt. Magne (Arve Flaten, instituttlederen – journ.anm) og instituttstyret som har organisert dette møtet skal ha all honnør for at de slapp alle til. Magne startet møtet med å si at vi blir her så lenge det er behov, og alle som ønsker å si noe skal slippe til, og han holdt ord der. Både ansatte og studenter fikk spørre, dele og diskutere.

Istedenfor å snakke om argumenter for og imot – som har vært veldig omfattende – vil Eide poengtere det som alle er enige om:

- Begge ordningene er bra, det er ingen som er "taper-ordning". Begge fører til at

vi utdanner gode psykologer.

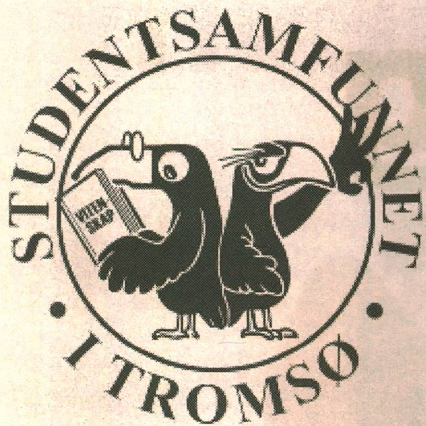
Eide trekker også frem enighet om forbedring:

- Uansett om inntaksordningen ble endret eller ikke, var alle enige om at det må gjøres en jobb på det faglige innhold på profesjonsutdanningen. Både studenter og ansatte ønsker å få inn mer klinisk relevante fag tidligere i utdanningen. I dag kommer dette først på 4. året på profesjon, mens man nå søker å lage en plan der anvendt psykologi og kliniske fag får plass tidligere i studieforløpet.

Allmøtet ble konkludert med...?

- ...At folk fortsatt var uenige. Men, det var mange som fikk utvidet sine perspektiver, ble presentert for nye argumenter, og det førte til en del som nok endret meninger under eller i etterkant av møtet.

Studentsamfunnet

Det Norske Mannskor av 1995 – The sound of gentlemen

Studentkor er ikke som andre kor – eller?

PAUL BEDNORZ (TEKST OG FOTO)
GENERALSEKRETÆR DNM95
POST@STUDENTSAMFUNNET.ORG

Hva har et tysk boyband fra 1930-tallet til felles med Ketil Stokkan eller Prins Gustaf av Sverige och Norge? (Disse er noen av opphavsmennene til musikken som DNM95 skal framføre på årets vårkonsert, rett etter påskeferien.) Jo: alle er de menn som elsker musikk.

Like mye har vel også medlemmene i Det Norske Mannskor av 1995, verdens nordligste akademiske mannskor, til felles. Men det er mer enn bare sang som visker ut forskjellene mellom en ung førsteårsstudent og en godt voksen universitetslektor, eller en realfagstudent som diskuterer sam-

funsspørsmål med en professor i lingvistikk.

Vi er avhengige av hverandre når vi skal få en sang til å funke, og vi sitter i samme båt (eller tog) når ferden går til fremmede strøk - til likesinnede venner.

Denne salige blandingen av sang, øl og dårlige ordspill gjør noe med folk. Et tidligere innlegg i Utopia etterlyste universitetets bidrag til dannelsesprosessen - og DNM95 er ihvertfall ett av svarene. DNM95 handler ikke bare om å synge, heller ikke om å synge og å ha flere festlige aktiviteter enn det man egentlig har tid til. Koret handler om å være student - om du studerer (ennå) eller ei.

Dannelse? Den kan oppleves neste fredag (2. mars) når DNM95 inviterer alle til den sagnomsuste sangerhybelen hvor det til vanlig løses verdensproblemer over én pils - hver torsdag etter korøvelsen.

Nierradákti

Digitale Nabokjerringer

Hva skal man gjøre hvis noe er trist, urettferdig og skummelt, og man føler seg alene og hjelpeløs mot verden. Er det da man skal legge seg ned og gråte, og håpe på at noen kommer for å trøste deg?

LAILA HELENE EIRA
FOTO: YNGVE OLSEN SÆBBE

Hjelpeløshet og urettferdighet var nettopp slike følelser mange samer hadde følt den siste tiden. Spesielt når debatten om det samiske var på sitt høyeste. Og nettopp dette var tema under en lunsjpause i storkantinen i campus. Vi var noen unge samer som hadde opplevd negative kommentarer, opplevelser og fordommer mot det samiske. Under den lunsjpause kom idèen om å lage et seminar, med fokus på hvordan vi skulle håndtere slike debatter.

Digitála ránnjááhkut - Digitale nabokjerringer

Snøballen begynte å rulle, og idèen om seminaret ble en idè om en konferanse. Før vi viste ordet av det var vi blitt en arbeidsgruppe, men samarbeid mellom fire samiske organisasjoner. Og nå, noen måneder etter, er det bare snakk om uker før konferansen Digitála ránnjááhkut - Digitale nabokjerringer finner plass ved UiT.

Antirasistiske senter og sjefredaktør i

Nordlys

Nei. Det er ingenting galt med gråting, men selve gråtingen og sytingen hjelper ingen. Selv om man ikke kan forandre verden, så kan man faktisk gjøre noe. Det er det vi håper på, er at konferansen skal lære oss hvordan man skal håndtere slike debatter i fremtiden, hvordan vi kan ta til motmæle og hvordan vi kan forebygge fordommer mot samer. Blant annet gleder vi oss til at lederen ved Antirasistisk senter, Kari Helene Partapuoli, skal gi oss ny innsikt i rasisme og fordommer. Og at sjefsredaktøren Anders Opdahl (fra Nordlys red.anm) skal gi oss et spennende innblikk i debattene fra et annet perspektiv.

Alle har noe å lære

Konferansen er åpen for alle, og vi håper å se DITT navn på deltakerlista. Den blir arrangert den 22. - 23. mars, og oppfordrer alle til å legge bøkene i hylla de dagene, om så bare for noen timer. Dette er en konferanse hvor vi alle har noe å lære. Påmeldingsfristen er 8. mars. Mer informasjon finner dere på nettsiden vår www.jurddabeassi.no/nabokjerring.

UiO : Universitetet i Oslo

Helsesektoren trenger samfunnsvitere!

Aktiviteten i helsetjenestene vil øke med 50-70 prosent fram til 2060. Dette stiller krav til profesjonell analyse- og ledelseskompetanse. Har du en BA-grad innen samfunnsvitenskap og kan tenke deg en relevant jobb innen helseadministrasjon og -økonomi på et lokalt, nasjonalt eller internasjonalt nivå, vil dette masterprogrammet være noe for deg:

Health Economics, Policy and Management (master 2 år)

For mer informasjon se: <http://www.uio.no/english/studies/programmes/healthecon-master>

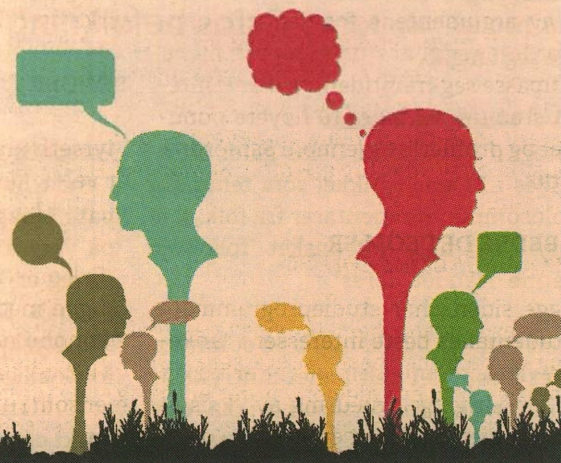

PHOTO CREDIT: SUNNIVA JOHANSEN

Reaksjoner fra Osloborgere vs. UiT-studenter

Det er ikke nødvendigvis bare utdannelse som gir medmenneskelig innsikt.

SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

Dette er ikke første gang at en journalist i Norge kler seg i niqab i forskningsøyemed. Kun for så kort tid siden som januar i år iklede VGs debattredaktør Elisabeth Skarsbø Moen seg i det svarte plagget og bevegde seg rundt i Oslos gater.

Moen sitt grunnlag var den blussende debatt som niqabkledte Aisha Shezadis hadde forårsaket ved at dra rundt på skoler og fortelle enda yngre muslimer om hennes valg for å kle seg i niqab.

Hva Moen og hendes fotograf opplevde i Oslos gater fremstilles i Moens artikkel som temmelig voldsomme kommentarer fra folk, som ikke i det hele tatt ønsket "folk som henne" i landet "deres".

Som student ikledd niqab på et universitet fikk jeg et helt annet inntrykk av mine omgivelser og absolutt ikke reaksjoner i samme grad. Hvorfor reagerer studerende i Tromsø så mye mer re-

spektfylt enn Oslos befolkning?

Enhver Tromsøborger vet at dette ikke kan forklares med påstander om at Tromsø som by i utkantsnorge ikke har andre kulturer enn den tradisjonelt norske i gatebildet. Tvert imot!

Er det så utdannelsesnivå, som utgjør forskjellen? Hmm, kanskje tampen brenner. Men ansatte ved UiT ser fort-

satt ut til å reagere kraftigere enn studentene, når de ser en niqab-kledt. Er det da kanskje en aldersbegrunnet reaksjon? Unge nordmenn er i større grad vokst opp i et mer globalisert samfunn enn sine foreldre.

Personlig mener jeg at det her på UiT i enda høyere grad handler om sympati. Mange studerende vet om saken på vårt universitet, og tydeligvis tror de jeg er "henne", når jeg går omkring i niqab. Disse unge menneskene har alle forskjellige livsstiler og går kledd forskjellige. Denne innsikt, mener jeg, er forklaringen på UiT studentenes respekt og toleranse.

Hvorfor reagerer studentene i Tromsø så mye mer respektfylt enn Oslos befolkning?

I Niqab for en dag

Har du noensinne spekulert på hvordan det ville være at gå i en anden person sine sko – bare for én dag?

SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

Utropia ville gjerne undersøke hvordan det ville føles å være en niqab-kledt UiT-student for en dag. Jeg kan nå fortelle dere hvordan det føles – på godt og på ondt.

På vei fra Utopia-kontoret hilser en rengjøringsdame på meg. Jeg gjenkjenner henne fra de mange besøk på vårt leserom, men kjenner hun meg igjen når hun nå hilser på?

Som om det var den mest naturlige ting i verden beveger jeg meg til Teorifagbyggets store auditorium for å se reaksjoner blant studenter til en forelesning i markedsføring. På vei inn vender en gutt seg om for å se bare én gang til hvilken skikkelse han hadde skimtet bak seg. Uttrykket i øynene hans virket som en blanding av overraskelse, undring og en liten smule frykt. "Hvem ER hun?!" tenkte han helt sikkert.

Foreleser og medstudenter oppfører seg ganske vanlig, bortsett fra jentene på rekene foran. De sender hverandre blikk, som sier: "Du har også sett HENDE?"

Hvem ER denne fremmede?!

Mye mer reaksjon var det å finne på kjøkkenet til leserommet mitt, hvor en medstudent blev sjokkert. Han kunne fortelle meg at i det afrikanske hjemlandet hans har undervisere lov til å bede deres studenter om ikke at bære niqab, siden den gjør kommunikasjon mellom dem veldig vanskelig.

Snart beveget jeg meg i mitt tause sorte dekke rundt i landskapet av studerende, mens jeg forsøkte mest mulig å bli sett, samtidig uten at det skulle virke unaturlig. Altså mer unaturlig enn det på forhånd er, når en jente av kristen oppdragelse kjemper for ikke å snuble i niqabens lange skjørt eller la åpningen til øynene bevege seg på avveie og avsløre lyst hår under skjerfet.

De som personlig møter niqaben med øynene får et skremt uttrykk i ansiktet og i blikket deres. De viser ikke store reaksjoner eller følelser. De sier heller ikke uhøflige ting, men øynene deres viser en slags frykt for dette ukjente element som plutselig befinner seg i deres ellers så vanlige univers. Det er i den grad en konfrontasjon som de ikke hadde regnet med på denne alminnelige torsdagen.

"Ja, man skal jo respektere andres religioner..."

Mitt niqab-kledte jeg beveger seg inn i hovedkantinen i teorifagbygget. En observatør følger etter meg på trygg avstand så han kan høre kommentarer som ikke blir sagt i min umiddelbare nærhet.

– Der er henne som går i niqab! Sådan utbryter et par ansatte, da jeg er gått forbi. En gutt i 20-åra sier til kammeraten med et litt overbærende tonefall:

– Ja, man skal jo respektere andres religioner...

Andre ler og sier:

– Jeg vet ikke om jeg klarer å ta det helt seriøst, jeg...

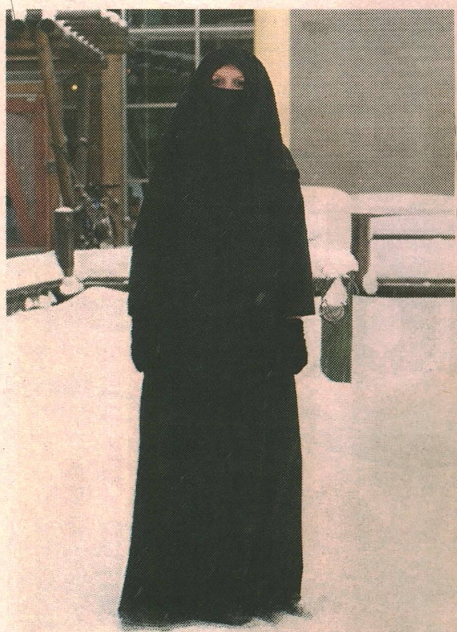

PHOTO CREDIT: SUNNIVA JOHANSEN

I Kroa presenterer min observatør meg for en venninne. Hun oppfører seg ekstra høflig overfor meg. Hun hører fort at jeg ikke er norsk men stusser over at jeg svarer at jeg er fra Danmark. Hennes ansikt viser at det virker ennå mer ulogisk at jeg studerer urfolksstudier her i Tromsø. Fortsatt tør hun ikke vise den tydelige mistroen sin til om jeg snakker sant.

På biblioteket sier en kvinnelig bibliotekar opprømt til en mannlig kollega:

– Der er hun!

Samtalen deres fortsetter og det er tydelig at de er overbevist om at jeg er den studerende som ble nektet adgang til forelesninger av professor Aarsæther. De snakker livlig og engasjert, henvisende til det som har stått i avisen om saken. De nevner or-

det finlandshette, en sammenligning professoren brukte for å legitimere inngangsnekt til forelesningen. Selv de mest veloppdragne studerende lar uforstående blikk dvele og kommentarer fly!

Det er som å være en elefant i rommet, men likevel som en skygge som ingen bryr seg om...

Under niqaben kan jeg være hvem som helst

Kun et fåtall bryr sig helt åpenbart ikke. Nesten alle kikker nysgjerrig. De titter over skulderen, kaster stjal-

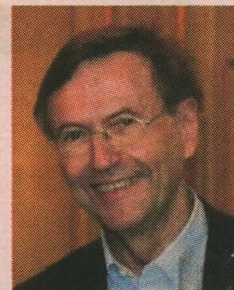
ne blikk, noen mer mistenksomme enn andre.

Men ingen gjenkjenner meg. Ikke engang de gode venner mine som jeg får øyekontakt med. En vender straks blikket bort, en annen stirrer fortsatt veldig åpenlyst. Men ingen gjør kontakt til meg hele dagen. Jeg føler meg på én gang som elefanten i rommet som alle bemerker, men ingen konfronterer. Samtidig føler jeg meg som en skygge ingen bryr seg om.

Niqaben er mitt beskyttende skall for en dag. På samme tid både begrensende og befriende. Under den kan jeg i all hemmelighet være hvem som helst. Men det kommer med en pris.

Etter en dag ikledt niqab har jeg ennå mer respekt for de kvinner som velger å bære niqab hver dag.

Rektors uttalelse

REKTOR JARLE AARBAKKE

Tromsø er et åpent universitet for alle

STEWART HASETH
COFFEE@UTROPIA.NO

Midt under forrige universitetsstyremøte fikk Jarle Aarbakke spørsmål fra pressen om en eldre sak som gikk på professorers rett til å nekte studenter adgang til undervisningen. Aarbakkes uttalelse da kan tolkes både som støtte til foreleser og student. Nå, etter å ha gått gjennom dokumenter fra 2007 og diskusjoner i rektoratet, lederteam, stab og dekanmøte er rektor mer klar i sin sak.

- Nå har vi ikke hatt mange saker spesielt knyttet til bruken av niqab ved vårt universitet. Såvidt meg bekjent har vi bare hatt 2 slike saker, der den andre var av mer praktisk art da det gjaldt bruk av niqab under labøvelser. Denne ble løst i minnelighet, så totalt sett har vi hatt et tilfelle av relativt ny dato som vi har kunnet bringe frem. Av den grunn har heller ikke UiT sett det som nødvendig å utarbeide spesielle regler for bruk av religiøse plagg men at vårt verdigrunnlag om åpenhet gir veiledning for ansatte og studenter.

- Jeg har fått tilbakemeldinger der noen tror at UiT ikke lengre er tolerant. Dette vil jeg dementere; vi er et tolerant universitet, og det vil vi alltid være. Er en student tatt opp som student hos oss, er det uten restriksjoner på kleskode. Andre institusjoner jeg har vært i kontakt med i forbindelse med denne saken, f.eks. Høgskolen i Oslo og Akershus med et større antall muslimske studenter, har heller ikke slike restriksjoner.

- Undervisningen som den enkelte foreleser gir på vegne av Universitetet i Tromsø står i en sammenheng. De ulike instituttene og programstyrene fordeler undervisningsoppdrag, og er dermed også samtalepartnere for foreleserne og underviserne om spesielle forhold som kan dukke opp i forhold til studentene.

- Denne saken er ikke tallmessig stor, men den er prinsipielt viktig. Vi vil ha et trygt og godt læremiljø, der alle studenter skal føle seg velkomne. Ulike situasjoner kan kreve tettere dialoger til tider, men dette må stå stå klart: Universitetet i Tromsø er et åpent universitet for alle – også for dem som velger å gå med niqab, avslutter Aarbakke.

Engasjert? Drikk pils

SVEIN HÅKON HANSEN OG SEBASTIAN BANTOW I ENGASJERT SAMTALE SEG MED PILS I HÅNDEN.

FOTO AV SALLY ROSENDAHL

Engasjertpils er et godt tiltak, men treffer det dem de forsøker å nå?

MARIE PERNILLE SIVERTSEN
MARIE.PERNILLE.SIVERTSEN@GMAIL.COM

På utvalgte torsdager fremover vil du ha muligheten til å delta på Engasjertpils på Driv. Det er Studentrådet som står bak konseptet og de inviterer alle engasjerte studenter ved Universitetet i Tromsø til å delta på en sosial sammenkomst der det vil bli holdt foredrag og debattert rundt interessante og dagsaktuelle tema.

- Det var opprinnelig planlagt å arrangere Engasjertpils annenhver uke, men nå er det omtrent en gang i måneden. Det trengs også noen som har lyst til å holde foredrag, og som har et spennende og aktuelt tema, sier Magnus Sparre. Sparre

holdt selv foredraget under den første engasjertpilsen, da tema var hersketeknikker. Den 23. februar ble det arrangert for andre gang, og foredragsholderen denne gangen var Anne Marit Ringvold, nestleder i Norges Studentorganisasjon. Hun holdt et kort foredrag om Norsk Studentorganisasjon – rolle og nytte.

Samme torsdag var det to andre arrangementer i Tromsø, så oppmøtet var labert. Det samme gjelder i og for seg hele opplegget, men antakelig ikke av

samme grunn. Da vi ankom Driv visste ingen av de på jobb hvor det skulle holdes, og det ble foreslått at det kunne hende det ikke skulle være på Driv i det hele tatt. Vi fant til slutt ut av det da arrangørene dukket opp. I annen etasje ble det på to flatskjermer vist en fotballkamp, og foredragsholderen måtte rope over lyden fra både disse og musikken som spilte i etasjen under. Hun hadde nemlig ingen mikrofon.

Jeg har ingen grunn til å tro at det Ringvold snakket om var kjedelig, for det lille jeg fikk med meg var bra. NSO jobber med

ting som angår vår hverdag, og Ringvold fokuserte i særlig stor grad på utbygging av studentboliger. I tillegg kom

det en oppfordring om å engasjere seg i studentpolitikken selv om man befinner seg så langt fra sentrum som vi gjør når vi studerer i Tromsø. Det så ut som om de fleste andre forsøkte å følge med, men fra tid til annen ble enkelte av de oppmøtte, mer opptatt av å snakke sammen over bordet enn å følge med på hva foredragsholderen hadde å si. Faktisk gjaldt dette også noen av de som sitter i Studentrådet, og som selv var med på å arrangere Engasjertpils

Etter hvert skled kvelden ut i å bli en fuktig torsdag der man kunne snakke med likesinnede og alt annet enn likesinnede, men dog med det til felles at man er engasjert i studentpolitikk. På dette området har SR greid å skape et bra forum for debatt, men det skorter nok litt på organiseringa før de kan forvente å tiltrekke seg noen virkelig spennende foredragsholdere. For ordens skyld kan det nevnes at det ikke er drikkeplikt.

«Etter hvert skled kvelden ut i å bli en fuktig torsdag der man kunne snakke med likesinnede og alt annet enn likesinnede, men dog med det til felles at man er engasjert i studentpolitikk»

HOLD DINE VENNER NÆRT, HOLD DINE KONKURRENTER NÆRMERE.

BILDER AV MAYA ELINE LILJAN

Valgkampkickoff

STUDENTRADIOEN HURRADIO HADDE TOPP 5-LISTE OVER TIDENES FLAUSER I STUDENTPOLITIKKEN.

I anledning valget til studentparlamentet 2012 ble det arrangert en åpen kickoff i Grillen fredag den 24. februar klokken 14.00.

MARIE PERNILLE SIVERTSEN
MARIE.PERNILLE.SIVERTSEN@GMAIL.COM

I år er det fire lister som stiller til valg. Liberal Liste, Moderat Liste, Sosialistisk studentlag (SSL) og Sosialdemokratiske studenter (SDS). Tradisjonen tro arrangerte Studentrådet en kickoff i Grillen for valgkampen fredag den 24. februar. Valgkampen varer i to uker, og fristen for å stemme er 9. mars klokken 14.00.

Studentrådet hadde lagt opp et avslappet og sosialt program for de oppmøtte som i hovedsak bestod av folk fra listene i tillegg til en håndfull spesielt interesserte. Det ble servert pizza og det lå ballonger i partinøytrale farger over det hele. Opplegget var ikke en arena for å drive valgkamp for sine respektive lister, men en sammenkomst for å feire at årets studentparlamentvalg er i gang.

Arrangementet åpnet med en quiz som naturlig nok dreide seg om studentpolitikk, med spørsmål fra quizmaster Erlend Lavoll Johannesen. Etter at vin-

nerlaget, en gruppe fra Moderat Liste og studentråddeleder Daniel Sjørdahl, var annonsert overtok guttene bak Lars Lars Nussbaumshow fra Hurradio. De kjørte en livesending og sto for god underholdning, blant annet ble alle listetoppene ble utsatt for speed-intervju av den litt uvanlige sorten. Da listetoppene til slutt fikk anledning til å fortelle en vits sa Håvar Uhre Halvorsen (SSL) at nei, jeg har ingen vits og vil helst ikke nevne Moderat Liste. Utvilsomt dagens tørreste vits – til stor fornøyelse for alle som ikke følte seg truffet. Stemningen steg i takt med omsetningen av øl og folk så til å bekymre seg særdeles lite for valgresultatet.

Har du ikke stemt ennå? Hvis du ikke bruker modem og har bestemt deg på forhånd tar det omtrent 20 sekunder på spvalg.no. Ikke særlig mye med tanke på at stemmen din virkelig kan utgjøre en forskjell. Ved fjorårets valg stemte nemlig i underkant av 10 % av den totale studentmassen ved UiT. Du logger inn med samme brukernavn og passord som du bruker på fronter.

Fra valgkandidatene Studentvalget 2012

CATHRINE BERG, SOSIALDEMOKRATISKE STUDENTER (SDS)

Makt og trange kjønnsroller

Gratulerer med dagen søstre!

I løpet av de siste hundre årene har vi i Norge kjempet igjennom mange viktige seiere. Allerede i 1913 fikk kvinner i Norge stemmerett. Siden har vi sloss for viktige rettigheter som retten til selvbestemt abort. På den andre siden kjempes det fortsatt for tredelt foreldrepermisjon for at det skal bli lettere for far hvis han ønsker å være hjemme med barnet.

Slike ting er med på å bryte ned de trange kjønnsrollene som forteller oss hvordan vi skal være, hvordan vi skal kle oss, hvilke utdanning vi skal ta, eller eventuelt ikke ta, og mye mer. Dette er viktige skritt på veien i kampen for et fritt samfunn, der makten er jevnt fordelt og alle kan være som de vil uavhengig av sitt kjønnsuttrykk.

Mye har vært gjort med tanke på formelle rettigheter. Det at

kvinner tar flere lederverv og lederstillinger, og er synlige og aktive i den offentlige debatten er med på å jevne ut maktfordelingen i samfunnet mellom kvinner og menn.

Likevel er det også mye som gjenstår. «Homo» og «hore» er de to mest brukte skjellsordene i den norske skolen. Dette skaper ikke bare usikkerhet og problemer for de elevene som sitter med en hemmelighet om at de er homofile eller lesbiske. Det stiller også strenge krav til hvordan alle i nærmiljøet skal oppføre seg for ikke å bryte med normen. Det skal lite til for å bli kalt homo dersom du for eksempel har lyst til å bli frisør, eller rett og slett bare har mange jentevenner.

Det å endre på kjønnsroller er viktig fordi det vil være med på å jevne ut maktfordelingen i samfunnet mellom kvinner og menn, og det vil være med på å skape frihet for den enkelte til selv å bestemme hvem man vil være uavhengig av kjønn, kjønnsuttrykk eller seksuell legning.

SVEIN HÅKON HANSEN
2. KANDIDAT PÅ SDS-LISTE

Tid for valg

Igjen er det tid for studentvalg og det ser ut til å bli en spennende valgkamp her på universitetet. Spesielt med tanke på at det stiller fire lister i år, noe som er en fordobling fra i fjor. De fire listene er sosialistisk studentliste, moderat liste, liberal liste og sosialdemokratisk studentliste.

De to førstnevnte listene har hatt en fartstid i studentpolitikken her på campus og er kanskje kjent for mange allerede, mens de to sistnevnte listene, deriblant min egen, er nye lister i år.

Det har blitt rettet kritikk mot de nye listene i form av et spørsmål om de i det hele tatt har klare politiske skillelinjer i forhold til de andre listene. Det kom for øvrig fra Erlend Lavoll Johannessen som er kandidat for liberal liste i forrige utgave av Utopia i spalten 'inn fra innsida'. Jeg kan som listekandidat for sosialdemokratisk studentliste

i det minste få på det rene at vår studentpolitikk skiller seg fra de andre listene på det at vi setter studenten i sentrum. "Studentvelferd" er et nøkkelord her. Studenter har få rettigheter og lite å rutte med utfra egen lommebok, derfor sier vi "lite vil ha mer!".

Vi i SDS synes det burde være en selvfølge at studenten skal ha de samme rettigheter til velferdsgoder som alle andre. Dette gjelder blant annet sykepenger og psykologiske helsetjenester. Det er ikke tilfelle i dag. Dersom Johannessen ikke ser de politiske skillelinjene til de han også kaller zombie-lister, kan han gjerne lese SDS sitt program for å finne en tydelig politikk som står fram med sin klare politikk som skiller seg fra de forestående listene.

Jeg synes det er underlig at Johannessen også retter spørsmålet mot sin egen liste, men jeg skal ikke hindre ham i å fronte en diffus og uklar studentpolitikk om han ønsker det.

Godt valg!

ISABELL PETTERSEN VIKAN.
1. KANDIDAT MODERAT LISTE.

Stryk en SSLer!

I forrige utgave av Utopia kunne vi lese at Halvorsen ikke mener parkering er et problem, han ville tvert imot fjerne flere parkeringsplasser. Dette til tross for at det er i overkant av tre parkeringskort per parkeringsplass. I det siste er det mye Halvorsen har hatt et ønske om å stjele fra studentene, for under en måned siden fratok han medisinstudentenes faste lesesalsplasser! Hvilken studentpolitisk lederkandidat kan stå i bresjen for å frata studentene deres rettigheter? Hvilken studentpolitiker vil øke prisen på kaffe og fjerne kjøtt fra kantine? Det er nettopp dette SSL med Halvorsen i spissen ønsker å gjøre!

Halvorsen ønsker å fremstå som redelig, men i realiteten går han langt i å bøye reglene for at de skal passe ham. Samtidig som han innehar

en nøytral posisjon som studentutvalgsleder stiller han til valg for Sosialistisk studentlag. Dermed har han karret til seg to maktverv på et svært uredelig vis. Ikke bare det, men han er ofte observert drassende på en hund inne i Universitetets bygg. Vi i Moderat Liste er veldig glad i dyr, men vi respekterer norsk lov og studentene ved UiT nok til ikke å ta med oss dyr på campus!

Vi stiller oss også meget kritisk til at SSL ikke har utbedret sitt program siden i fjor. Dette kan tyde på at representant Halvorsen mangler den nødvendige kunnskapen for å stille til valg for studentene i Tromsø.

Dersom du ønsker å stemme SSL vil Moderat Liste å oppfordre deg til å stryke kandidat Halvorsen. Studentene i Tromsø fortjener bare det ypperste når deres interesser skal ivaretas, å dette er ikke Halvorsen!

Godt Valg!

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. april
Mer info: www.unis.no

«DNV DEPENDS ON GOOD COOPERATION WITH THE BEST ACADEMIC INSTITUTIONS. TODAY WE HAVE NUMEROUS BI GRADUATES WORKING IN OUR OFFICES AROUND THE WORLD.»

Christian Ruhs, Head of Financial Governance hos Det Norske Veritas

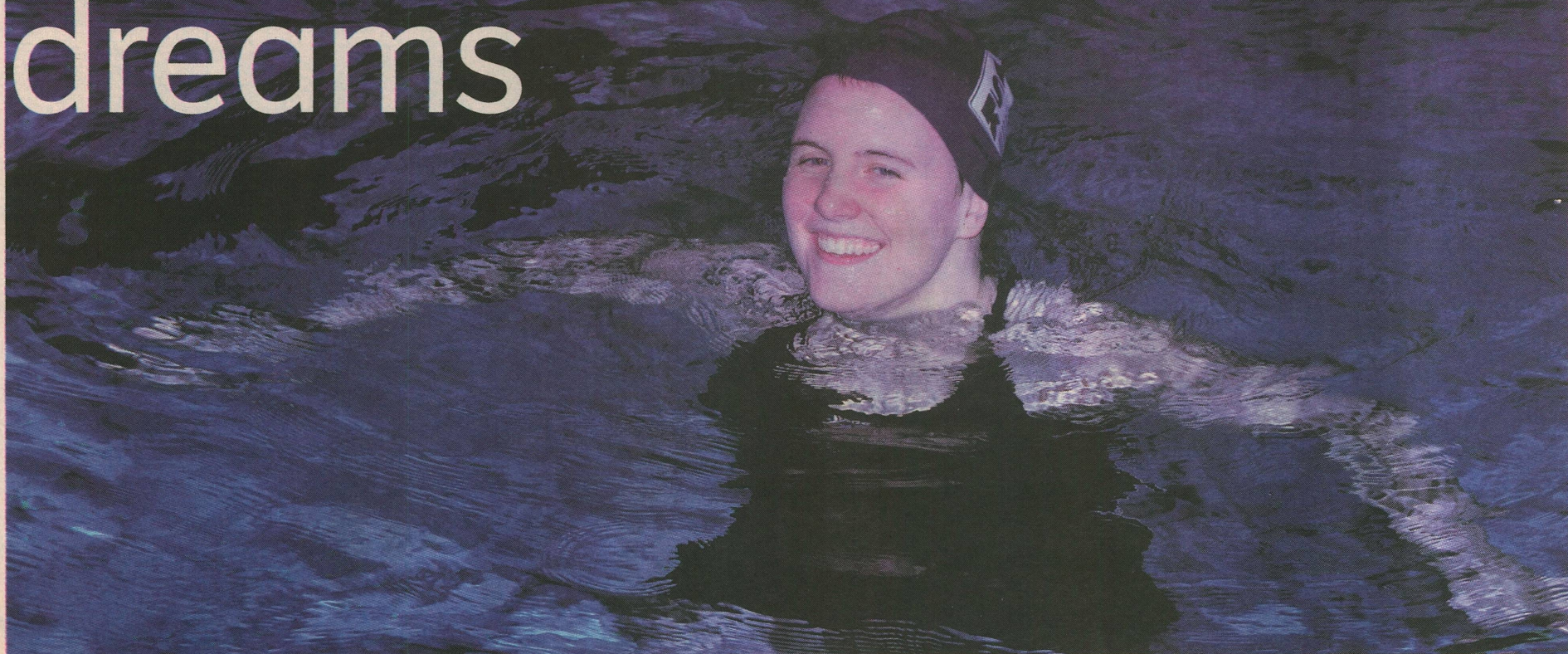
Handelshøyskolen BI tilbyr masterstudier som gir deg en bredt sammensatt kompetanse som er ettertraktet på det globale arbeidsmarkedet. BI leverer i dag internasjonalt anerkjent forskning innen en rekke fagfelt, og i de fleste masterstudiene undervises det på engelsk av anerkjente professorer og forelesere fra hele verden. Tar du en master på BI får du også muligheten til å ta deler av graden ved en utdanningsinstitusjon i utlandet. Dette gir nyttig internasjonal erfaring som kan være avgjørende i et stadig mer globalisert arbeidsmarked.

Les mer om våre 7 ulike internasjonale heltids masterstudier på bi.no/msc

TYNGDEN DU TRENGER

BI

Swimming towards her dreams

PHOTOS: SALLY ROSENDAHL

UiT student Ingrid Thunem's whirlwind entrance into competitive swimming

SHANLEY SWANSON
SHANLEY@UTROPIA.NO

Ingrid Thunem has had an interesting past couple of months. The UiT student recently set three unofficial world records at a Tromsø swim meet, and is on her way to Denmark this week to see if she can become internationally qualified as a competitive swimmer.

Thunem will compete in the Danish Open, an international event attracting over 200 disabled swimmers. While there the Tromsø Svømmeklubb member will be checked by an international expert who will verify that she is registered in the right classes for each of her strokes (Thunem is registered in the S4 class for all strokes except her breaststroke, which is S3. "It's my worst one," she says, smiling.)

It all began this December when Thu-

nem started swimming as physical rehabilitation for a neurological disease that paralyzed her from the chest down in 2010. One of the trainers at the rehab clinic saw that she had a real talent for swimming and suggested that she join the Tromsø Svømmeklubb. The new year dawned with Thunem beginning a competitive training schedule – she now trains between 18 and 20 hours per week. And now, less than three months after she began training, she is off to Denmark to swim against some of the best disabled swimmers in the world.

Thunem is matter-of-fact when discussing her new sport and her disability. She is quietly confident but also humble, and is quick to point out that all of this

is just the beginning of what might turn out to be something good.

"Yes, I've had some good race times, but what really defines if I can be good is if I can do this again and again," she says. "It's all happening so fast!"

And Denmark will be the first place to test out her skills at an international level. Here in Norway she does not have any competitors in her class – meaning that March's journey will be a great way

for Thunem to gauge whether she has what it takes to continue to an international, and possibly Paralympic level. Later in the season, Thunem will travel to Drammen to a meet in which she will be eligible to break some international world records.

"If I swim as fast as I did last week than I can do it... but it requires mental focus, which is more concerning to me than physical ability. You can be very affected by your stress, as well as injuries. As a disabled swimmer I have to be especially careful not to get an injury in my shoulders, unlike non-disabled swimmers, I can't use my legs if I injure my upper body."

Injuries, the threat of illness, the stress of swimming alongside international competitors when you've really only trained against the stopwatch; all of these aspects are necessary for Thunem to consider as she moves into the international arena of competitive swimming. However, it is the feeling that she got when she realized that she had beat the world record by four seconds in her favorite race, the 50 Freestyle, that is perhaps Thunem's largest consideration. At her first ever swim meet in Tromsø on February 19th, Thunem swam faster than the world record in 3 separate events: the 50 Freestyle, the 100 Freestyle and the 200 Freestyle.

Of her feelings around the race in which she beat the world record by four seconds Thunem says, "I was relaxed and felt like I swam fast, but I didn't feel like it was outstanding. I guessed that my time was probably close to the world record, but when they told me I had beat it by four seconds I was in shock! I kept thinking there had to be some mistake with the time... but then they told me, 'no this is true.'"

The Paralympics will be held in London this September. Whether or not Thunem will be in attendance has yet to be decided, but she has another few months of swimming to make that decision. "Every athlete wants to go the Olympics. If I do go it will be a really big deal after starting swimming only 9 months before. Either way, I will do everything I can to be the best possible me."

« Every athlete wants to go to the Olympics. Either way, I will do everything I can to be the best possible me. »

Students in Fjellgruppa go the distance

PHOTO CREDIT: ØYSTEIN SKARI AND SARAH WENDEL

Mountain touring group provides opportunities to explore the North-Norwegian landscape

SHANLEY SWANSON
SHANLEY@UTROPIA.NO

Finally, SNOW! After a few months of wet and icy conditions, Tromsø is finally getting some of the fluffy stuff! To those who are interested in doing some skiing and exploring outside of the city, TSI's Fjellgruppa is a chance to get outside and enjoy the best that our late winter has to offer.

Students in the snow

"Fjellgruppa is for people who want to experience the mountains," says board member Øystein Skari. The group is open to both students and non-students and organizes weekend trips which provide members with an opportunity to meet new people while exploring the countryside. Skari reports that the group is very popular with international students, who might not know how to get out into the mountains or where to go, but want to take in the beautiful landscape of Northern Norway. Fjellgruppa provides an easy way for all students, both international and Norwegian, to go on group mountain tours while saving on costs and providing companionship.

Members of Fjellgruppa's board feel that it is very important to provide a range of tours which vary in difficulty. For example, last weekend's trip to Tønsvika on the mainland,

north of Tromsø, was listed as a relatively easy tour: 11 km of skiing per day. One night was spent at a cabin in Nonsbu and then the group continued on to another cabin in Skarvasshytta, returning via Tromsdalen valley on Sunday.

«Fjellgruppa is for people who want to experience the mountains.»

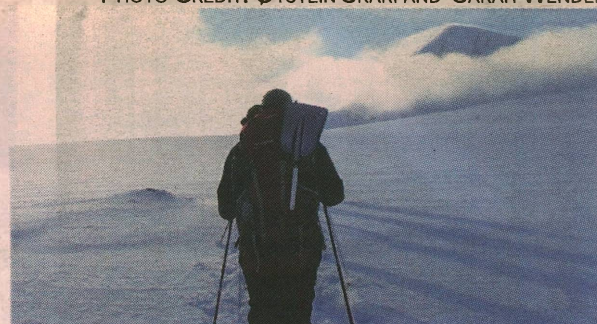
While Fjellgruppa offers flatter tours than TULL (the top-tour TSI group focuses on downhill mountain skiing and snowboarding) some opportunity for top-tour and downhill are available on Fjellgruppa trips. Group leader Mikaela Tillman emphasizes that safety comes first in these situations. Fjellgruppa members are not required to be proficient in avalanche safety – mostly due to the flat nature of most of the tours, as well as the fact that many students interested in joining might not be able to complete an avalanche course just to participate for a weekend or two. However, Tillman and some other board members are proficient in avalanche safety and always make decisions based on the best interests of the group.

"Last year we canceled a trip through a narrow valley... although there isn't much danger of our members get-

ting caught in avalanches because mostly we are on pretty flat ground, there is no reason to take risks," says Tillman. She expresses her sadness regarding last month's tragedy on Kvaløya in which two outdoorsmen lost their lives in an avalanche.

However, Fjellgruppa leaders also feel that for some members who are more experienced in the mountains, longer and more challenging tours are important to offer. Hike leaders rotate, giving group members the opportunity to experience new terrain and places. Fjellgruppa's website, <http://www.fjellgruppa.no> describes each weekend trip in both Norwegian and English, so that interested members will know if the trip matches their ability levels and interest – the group tries to organize at least one weekend trip per month.

One of Tillman's goals is to begin arranging short afternoon and one-day weekend trips. This will provide opportunities for some students who may not be able to join the group for an entire weekend. Tillman encourages any members intrigued by this type of trip to use the facebook page to communicate their interest or propose tours. While there, be sure to click through some of the awesome pictures from previous Fjellgruppa trips - you'll be immediately inspired to strap your skis on and get outside.

More Info:

Official group website:
www.fjellgruppa.no

Facebook: search TSI Fjellgruppa

Sign up for the mailing list by emailing webmaster@fjellgruppa.no who will add you to the list within 24 hours

To rent equipment, contact Rasmus by phone +47 98665761 or e-mail rasmusjonsson9@gmail.com (Everything but personal gear – such as clothes etc. are available for rent, including tents, ice climbing equipment, avalanche equipment and more)

Upcoming trips:

9.-11. March: Trip to inner Troms

15.-18. March: Ski tour on Senja

12.-15. April: Tour to Vuoma. Opportunities for ice fishing and skiing.

20.-22. April: Trip to inner Troms

Vis respekt!

FOTO AV SALLY ROSENTHAL

Er det kunnskap eller bare flaks at ikke DU ble tatt av skred?

JOHANNA LAUE
JOHANNALI1805@GMAIL.COM

To menn i 40-50 årene mistet livet i et skred på Kvaløya. Noe som begynte som en koselig fjelltur ble en stor tragedie for de to, og ikke minst for dem som nå blir etterlatt. De hadde 7 barn til sammen, foreldre, koner og venner.

En ny tragisk hendelse i en rekke av andre skredulykker som har pågått de siste årene. Avisa Nordlys opplyser at 12 personer har mistet livet i skred i Troms siden 2004.

Skredfaren er åpenbart. Alle vet om det i teorien. Men hva sier man når man selv skal ut på tur? "Nei, det går helt fint!" er noe som altfor mange slår seg til ro med. "Og så har jeg kjøpt søkestang, spade og skredsjøker! Da er jeg på den sikre siden!"

Respekt for naturen

Christoph Michael Wahl, tidligere styreleder i DNT Fjellsportgruppa og ivrig topp-turgåer, ser en beuroligende tendens blant turfolk. Han mener at respekten for naturen forsvinner og blir erstattet av troen på de tekniske mulighetene som finnes i dag. Da snakker han både om sikkerhetsutstyret og varselsystemene som finnes på nettet. Altfor mange føler seg trygge med en rask titt på skredvarsel og skredsjøkeren i sekken.

- Jeg har vært på mange turer hvor jeg var den eneste som visste hvordan en skredsjøker brukes. Det blir da til lite hjelp hvis det skjer noe! sier han

Med tanke på seg selv og ikke minst på sine kamerater, burde en skikkelig risikovurdering være en selvfølgelig del av en fjelltur. Ikke bare før, men også underveis i terrenget.

- Det er viktig å være bevisst over at det alltid finnes en viss risiko. Det er som bilkjøring: Man kjører ikke 200 km/t på en isglatt vei, selv om værvarsel viste plussgrader. Å se på nettvarsel og stole på at faregrad 2 betyr at man er rimelig sikker, fungerer ikke.»

Ennå ikke utlært

Christoph har en lang toppturtradisjon å vise til og har vært med på mange skredkurs. Uansett føler han seg ikke utlært i forhold til skred.

- Det begynner med at du er klar over risikoen. Med å ha respekt. Det er obligatorisk å ta skredkurs. Men det er bare en basis. Du må trene regelmessig ute i terrenget. Erfaring er til og med det viktigste.

Han understreker at varselsystemer på nett som varsom.no eller RegObs.no er i testfasen og absolutt ikke troverdig. De kommer heller aldri til å bli 100% sik-

rere. Hver kvadratmeter kan ha sin egen faregrad og det kan man bare undersøke med sin egen kunnskap og erfaringer.

Nå, med de to nylig døde og alle andre som har dødd i skred i bakhodet, spør deg selv:

- Har jeg tatt skredkurs?

- Vet jeg hvordan mitt utstyr som skredsjøker og spade brukes på riktig måte?

- Er jeg klar over risikoen?

- Har jeg respekt?

Finn linker til skredkurs på Utopia.no!

SPORTS CALENDAR

1st-4th.03.2012:

35 Years Aikido in Norway, seminar, camp at Fløyhallen all day FREE

2nd & 3rd.03.2012:

Kickboxing seminar with world champion Karl Martin Richardsen. 300 kr. E-mail tsibasketak@gmail.com for more info, and to reserve a spot

17.03.2012:

Tromsø Storm vs. Bærum Basket at Tromsøhallen 18:00 70 kr w/ student card

15.03.2012:

TSI Men's Volleyball vs. BK Tromsø 2 at Krafthallen 19:00 FREE

17.03.2012:

TSI Men's Volleyball vs. Finnsnes at Krafthallen 12:00 FREE

17.03.2012:

TSI Women's Volleyball vs. Troms Valley at Krafthallen 12:00 FREE

17.03.2012:

TSI Women's Volleyball vs. ØKSIL at Krafthallen 16:30 FREE

17.03.2012:

TSI Men's Volleyball vs. Sortland at Krafthallen 16:00 FREE

18.03.2012:

TSI Men's Volleyball vs. ØKSIL at Krafthallen 10:00 FREE

18.03.2012:

TSI Men's Volleyball vs. Innstrandens at Krafthallen 14:00 FREE

18.03.2012:

TSI Women's Volleyball vs. Innstrandens at Krafthallen 12:00 FREE

18.03.2012:

TSI Women's Volleyball vs. Sortland at Krafthallen 15:00 FREE

21.03.2012:

TSI Women's Handball vs. Bardu at Krafthallen 20:30 FREE

WANT MORE EXPOSURE FOR YOUR SPORT?

To list a sports event in the Sports Calendar, email shanley@utopia.no.

Sports Photo Review

BASKETBALL: Varden Finishes With A Win

At their last home game Varden's early lead materializes into a victory over NTNUI

TROMSØ'S VARDEN VS. TRONDHEIM'S NTNUI
25.2.2012

High scorers:

- Cian Krogstad - 12
- Ifiok Adahada - 11
- Juan German Herranz Jurdado - 10
- Alex Boyko - 10

Points by period:

1 st	2 nd	3 rd	4 th
26-9	16-19	19-18	13-15

**VARDEN'S
LAST HOME GAME OF THE
SEASON!**

HÅLOG
ALAND
TEATER

HALOGALANDTEATER.NO

HAMILET

AV WILLIAM SHAKESPEARE

OVERSATT TIL NORDNORSK AV RAGNAR OLSEN

MED FRANK KJOSÅS, TRUDE ØINES, KETIL HØEGH, MARYON EILERTSEN, GURI JOHNSON, ESPEN RENØ SVENDSEN, TORGEIR REITEN, KRISTIAN FR. FIGENSCHEW JR. MED FLERE.

VOICEOVER BJØRN SUNDQUIST REGI NINA WESTER SCENOGRAFI OG KOSTYMEDESIGN DANIEL ÅKERSTRØM-STEEN LYSDESIGN JESPER KONGSHAUG

LYDDESIGN KOLBJØRN LYSLO KOREOGRAFI TOVE SAHLIN KAMPINSTRUKTØR KRISTOFFER JØRGENSEN

Studentpris 180,- (ordinær 280,-)

SCENE VEST 18. FEBRUAR – 16. MARS 2012

Kulturbeite

kultur kommentar

ISAAC KWASI EGYIR,
IFM FINAL YEAR STUDENT AND PRESIDENT OF GAT

Ghanaian Association of Tromsø (GAT) celebrates Ghana's 55 years of Independence

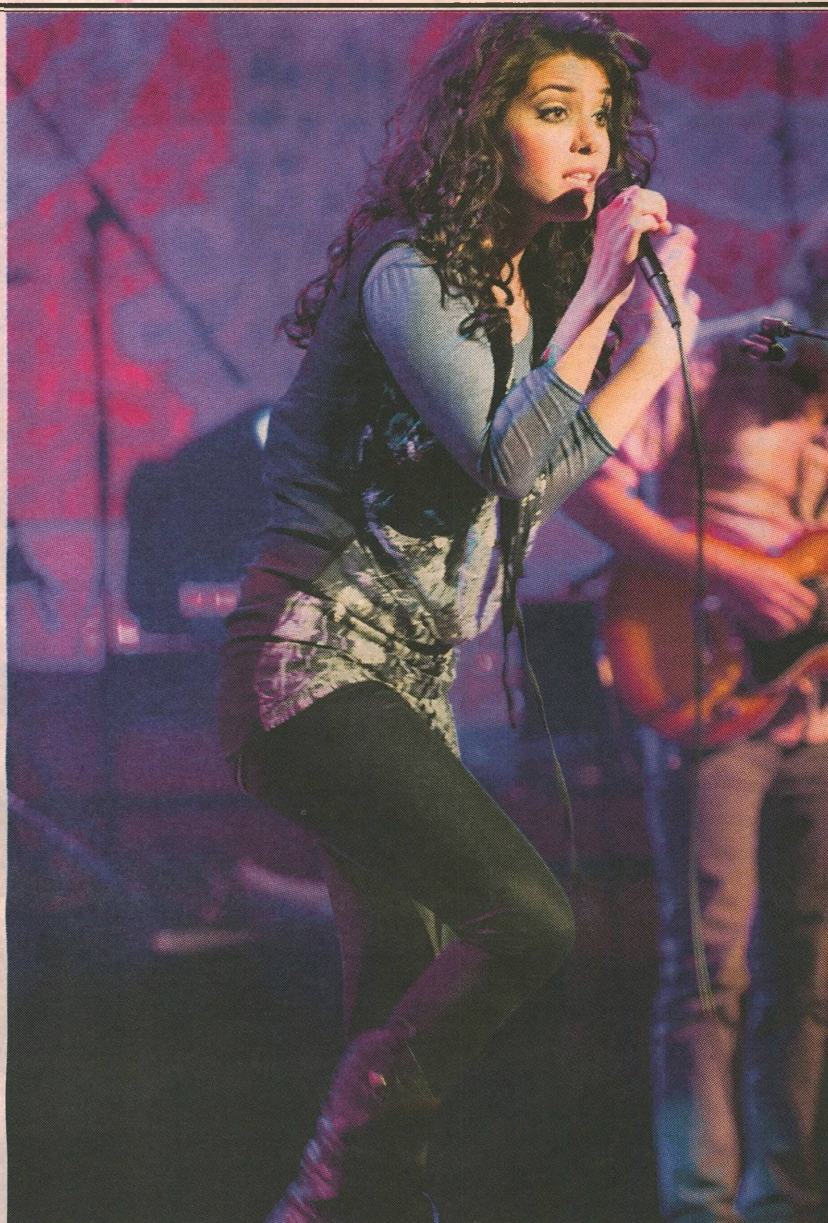
Ghana, the first sub-Saharan country to gain independence from the British on 6th March 1957, will celebrate their 55th Independence Day. The Ghanaian Association of Tromsø (GAT), members of which are mostly former and current students of the University of Tromsø (UiT) in conjunction with Bob Benoni from the Tromsø Municipality, is inviting all students of UiT and the residents of Tromsø to come join us celebrate this historic occasion.

The Independence Day Celebration Party starts at 9 pm on Saturday 10th March 2012 at the African Oase Restaurant, near Polarmuset (8, Søndre Tollbodgate, 9008 Tromsø). The after-party hosted by mega mighty Benoni (Reggae) starts at 10pm in Verdensteateret Bar. Both food and soft drinks the after-party are free.

The theme for this year's Independence Day Celebration is "Africa Unite". This theme is chosen because it is about time Africans come together in order to have a unified front and a common voice to solve the problems of Africa. It is also chosen because it was the vision of Dr. Kwame Nkrumah, Ghana's first president, who is internationally hailed and acclaimed as a Pan-Africanist.

The examples of outstanding Ghanians that have been a real asset to Tromsø include Dr. Percy Oware, co-ordinator of the Masters Programme in Peace and Conflict Studies at UiT; Mrs. Anne Siayor, a consultant at the UiT library; and Ms. Millicent Adubofour, a staff member of the International Admissions office at UiT, just to mention a few. The academic office at UiT and most lecturers of the various faculties of UiT acknowledge the fact that Ghanaian students who have studied in UiT over the years have successfully completed their studies and returned to Ghana to help contribute to the development of the country, and those who are permanent residents in Tromsø are contributing to the socio-economic development of Norway in general and Tromsø Municipality in particular.

All are invited to celebrate with Ghanaians in Tromsø to mark this historic occasion on our national calendar. Please come with your dancing shoes and remember this one is for Kwame Nkrumah!

BILDER: WIKIMEDIA

Hemmelig Melua tilbake

Katie Melua er plateaktuell med Secret Symphony, to år etter albumet The House. I et intervju med The Sunday Telegraph snakker hun om stjernestatusen, sammenbrudd og presset hun blir utsatt for.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Hun slo igjennom som nittenåring, og bare på et par år var hun Storbritannias mest selgende kvinnelige artist. Etter albumet The House ble utgitt var det tid for turne, men en av turneene ble innstilt og ryktene begynte om hva som hadde skjedd. Plateselskapet fortalte at hun hadde hatt ett sammenbrudd og hadde fått beskjed fra legene om å holde det rolig en stund fremover. Dette førte til at hun tok seg en pause på over 6 måneder.

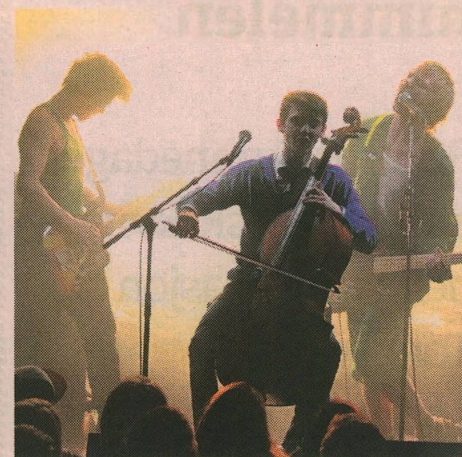
Hun snakker om de positive sidene

ved å ha en stor fanskare, men også de negative. Hun innrømmer at artister som leser om seg selv i blader gjerne ender opp med stort ego, men også at forventningene til dem kan bli unaturlig høye.

Den nye platen Secret Symphony skal visstnok i følge Melua være mer «lett og ledig», og skal ligne mer på de første albumene. Denne gangen ønsket hun ikke å gjøre den samme mengden arbeid og stoler på at hennes team tar seg av det, for denne gangen vil hun bare syng.

Nytt album kommer 5. mars

Youthful Determination

The boys impressed all by the sheer level of their rocking dedication.

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR
FOTO: TINA DERAKHSHAN

Thursday's concerts at Driv aren't always the most filled-up ones. With many people scared not being able to catch the last bus or conservatively keeping all the going-out things for the actual weekends, bands sometimes have to play in front of a half-empty pit. This however wasn't the case for the kiddies of HONNINGBARN who managed to attract a good deal of hangers-by and rock them to the bone.

Having just lost their original drummer, the late Anders Askildsen Eikås, the boys still kept with their engagement and quickly recruited a new one, making the Driv concert possible. No doubt that many, both among the audience and the musicians themselves, felt some pressure for this date as it constituted the kick start of the band's now ongoing Norwegian tour. Nevertheless, this somewhat unpleasant feeling immediately disappeared as the soon as the guitars were plugged.

HONNINGBARN might be composed of young boys, but these boys certainly know how to rock. Force-fed on good old Norwegian Punk and Roll, they delivered a straightforward and far-reaching mix of groovy riffing, TURBONEGRO influenced solos and vocal disharmonies. Despite a slight mixing fuck-up that concealed most of the cello lines and a too high homogeneity, the band's music caught the audience by the balls and even managed to induce a cute little moshpit starting with the epic, almost folk-metal-like "Våkna up".

Until the very last song, an encore rendition of the RAGGA ROCKERS "Noen å hate" the atmosphere was joyful, chaotic and enthusiastic. HONNINGBARN might only be at the very beginning of their career but they all already know how to own a stage. Let us hope that the honey boys will keep up the good work for some more time.

Liten tur til himmelen

Rett før Kvinnedagen en nordnorsk, kvinnelig inkarnasjon av Tom Waits - Tom Waitress – med en fantastisk konsert.

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Tom Wait-res-s

Hvis, om anledningen var der, du har lest mine anmeldelser tidligere, kunne du etablert at de er ganske beherskede. Denne gangen kan jeg ikke beherske meg, fordi Tom Waitress sin konsert har tatt meg med på en liten tur til himmelen.

Tom Waitress er bare en av mange prosjekter av Marita Isobel Solberg – ei dame med en sterk stemme proporsjonell med karismaen hennes. Bandet spiller låtene til Tom Waits med unik, egen vri.

Å fortelle historier...

Maritas stemme er utmerket verken Alice eller Poison av Waits er en utfordring for henne. Hun traff hodet på spikeren til alle tider: stemmen hennes fortalte historier fra Waits sine sanger, roste gleder og skrek lidelser istedenfor overfladiske dekorative fremføringer.

Sangerinnen prøvde ikke bare å høres hyggelig ut. Hun spredte emosjoner og prøvde å smitte publikum til å gå gjennom de samme følelsene som hun gjennomgikk.

Et sterkt slektskap

En annen styrke ved Tom Waitress sin konsert var kontakt med publikum. Å ikke føle seg som en del av showet er ikke et alternativ. Bastard Bar visste seg å være en perfekt plass til konserten – den var akkurat tilstrekkelig for å skape en intim atmosfære, og scenen på nivå med gulvet tillot sangerinnen å rusle blant publikum.

Ekstra poeng går til bandet for å kunne underholde et variert publikum på Bastard. Klientellet i puben bestod av alle mulige aldersgrupper, alle sjangertilhørigheter og alle tenkelige nivåer av beruselse. Noen av dem visste ikke hva de skulle oppleve...

Info:

Concert: Tom Waitress
Place: Bastard Bar
Date: 24th of February

Marita and her inner strangeness

TOM WAITRESS WITH MARITA SOLBERG

PHOTO: SALLY ROSENDAHL

PHOTO: SALLY ROSENDAHL

With a multitude of talents, clear opinions and powerful femininity Marita Isobel Solberg is a fascinating person to interview just before Woman's Day.

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Marita Isobel Solberg is an overwhelmingly talented and very busy musician, performer and artist. She was born in Manndalen, Kåfjord, the home of Riddu Riddu, and studied at The Academy of The Arts in Oslo. Utopia had the honor of interviewing the artist for the female focus issue.

An early start...

-My passion for music began very early, just when I started to talk. My father was always playing a guitar, singing with me and teaching me songs. I already knew then that it was what I was going to do.

As Marita grew old it became clear to her that

music alone was not enough to vent all her emotions and ideas. She added ceramics and performance art to the list of her favorite media. Moreover, the artist has a number of projects within the individual media. Within music she works on The Tom Waitress (interpreting Tom Waits' songs), Mara & the Inner Strangeness (her author project), and Time Machine (old tunes from 40 and 50s). She has also just begun a new project including a mix of Indian music with Norwegian folk and retro pop songs that the artist enjoys.

Marita and her inner strangeness...

Marita already played in a band when she was sixteen, and this is when she started planning her future project. The idea of Mara & the Inner Strangeness first came to her during her studies at The Academy of The Arts in Oslo 2002-2007. She came back to Tromsø in 2008 and started looking for musicians

she'd fancy to cooperate with. Everything began in late 2009/2010.

-Some of the people I'd known from earlier, but we were never close before. I knew, however, even then that I wanted these people in this project. But I never dared to ask. Then, we've found new people together.

When it comes to musicians that inspire her, Marita names Janis Joplin, Nina Simone, Ella Fitzgerald and Billy Holliday. The list continues with more modern artists like Mark Lanegan, Tom Waits, PJ Harvey and progressive ones like King Crimson. She likes all kinds of music from rock and jazz to classical music.

She finds inspiration for her lyrics

PHOTO: MARIUS FISKUM

in the performance art of Robert Wilson, Tom Waits and the books of Ketil Bjørnstad, Jan Kjærstad and Haruki Murakami. She insists, however, that she has her own way of writing and her personality influences the lyrics much more than any outer phenomena.

Another place where Marita finds her inspiration is the objects she uses during her bands' performances on stage. It can be a balloon, a ball of wool or a dried-out beetle - I like having new things that give me inspiration, make me improvise. On The Tom Waitress or Mara & the Inner Strangeness every performance is a new thing, you don't get the same experience twice, because I always bring new things or say new things.

Tom Wait-res-s

Tom Waits has been one of Marita's favorite artists for a long time. It was a challenge in the artist's songs that

has drawn her to the idea of dedicating a single project to him.

- I wanted to develop my voice and to learn how to stretch it. I didn't want to destroy it, but to cross certain limits. I started to rehearse Tom Waits songs - I was singing, screaming, and suddenly I felt I could do anything, whatever I wanted to.

After practicing the songs Marita contacted a friend from Mara & the Inner Strangeness, Herborg Rundberg, and they started rehearsing together. After including another colleague from the band, Stig Arne Sigmund Pettersen, they decided to have a first concert at Tom Waits Festival in Grillefjord in 2010. After the show the

number of band members has been flexible and involves new musicians from time to time. Moreover, Marita tries to make each performance of Tom Waitress an interesting and new experience - she from time to time invites strange personalities, performance artists, dancers, poets, acrobats or jugglers.

Artistic career...

On the top of all the musical projects, Marita

has her art career. She was awarded a degree from The Academy of The Arts I Oslo and spent some time at the prestigious Watermill Center in New York, founded by theatre artist and artist Robert Wilson. She also has been on residencies in Japan and worked with theatre groups, architects and musicians from Sicily, Taipei, Barcelona and New York. The artist's focus is on ceramics and metal. When it comes to performance the artist uses the things she creates as a source of inspiration, be it a text or a picture, that can either be still or move. 2013 may be the year of her first big solo exhibition.

Gender issues...

-I'm not a type of woman fighting for my rights.

Says Marita when asked about what it means to her to be a woman.

-I'm a doer, I just do what I do. I'm honest and I hope to get respect for my actions. Sure, I like to talk and discuss issues, but I'm more a person that likes actions instead of just a thought of an action. If I were male, I'd do the same thing. I don't expect anything just because I'm a woman. I know that people may treat me in a given way because I'm a female, but I try not to

let it affect me that much. I do what I want to.

She admits that the fact that she's a woman does influence her art, but so do plenty of other things that determine her character. Then she adds:

-Everything's about power. But I don't want it. Who has power is not my interest. There's so much wrong there (in politics connected to gender roles red.). I don't want to waste my life doing this. I also don't want to use my time fighting all that is wrong - something is always wrong. I prefer to do my own thing instead and through this I show others what I think is important

Inspiring woman...

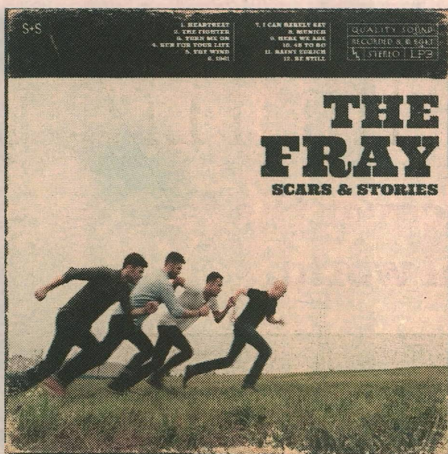
Finally we ask if Marita has any women that inspire her

-Plenty! The performance artist Marina Abramowicz. I maybe don't like everything she creates, but I really like the way she does it. Another inspiring woman is the poet Wislawa Szymborska. I get a lot of inspiration from her. When I was in the Waterman Center in New York I did two performance works with her poetry as inspiration.

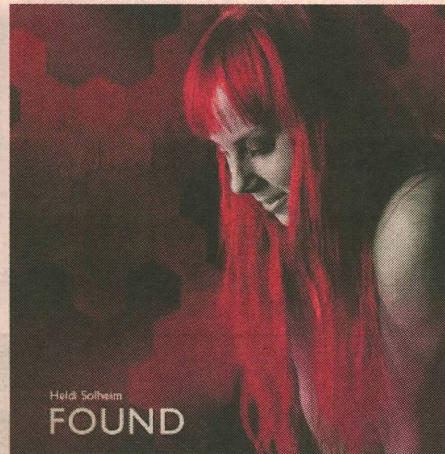

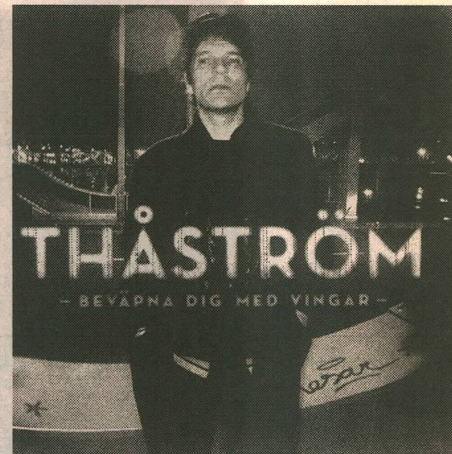
Artist: Bruce Springsteen
Album: Wrecking ball (standard edition)
Plateselskap: Columbia / Sony Music
Karakter: 4/6

Artist: The Fray
Album: Scars & Stories
Plateselskap: Epic Records
Karakter: 3/6

Artist: Heidi Solheim
Album: Found
Plateselskap: Finito Bacalao Records
Karakter: 5/6

Artist: Thåström
Album: Beväpna Dig Med Vingar
Plateselskap: Razzia / Sony Music
Karakter: 5/6

STEWART HÅSETH
 COFFEE@UTROPIA.NO

Bruce Springsteen har i hele mitt bevisste liv vært min favorittartist. Subjektivt ville jeg nok gitt dette albumet mer enn full pott bare fordi det er Springsteen, men objektivt er ikke dette Springsteen på sitt aller beste.

Albumet starter med en potensiell hitlåt «We take care of our own», før den går inn i en helt annen retning. For meg er dette noe som gjør dette til en av Springsteens nestenplater. Enkeltvis er de fleste sangene her utrolig fengende, men sammen blir dette en sprikende plate som minner meg mer om en best of plate, enn en helt ny komposisjon.

I den digitale versjonen av skiva vi har har fått i redaksjonen står det ikke noe om hvem som spiller hvor, men ifølge wikipedia så er det en enorm liste med folk som bidrar på skiva. Likevel er den største overraskelsen at hans trofaste bassist Gary W. Tallent ikke er med i det hele tatt! Han skal visstnok være med på turneen til sommeren, men at han ikke er med på selve albumet er uforståelig.

I forberedelsene til Wrecking Ball døde beklageligvis saksofonisten Clarence Clemons, men de har innlemmet tittellåten og Land of Hope and Dreams, som har vært utgitt i liveversjoner tidligere. Nå vil Clemons nevø ta over instrumentet live, for «the show must go on» som Springsteen selv sier i utallige intervjuer.

Hadde dette vært debuten til en artist hadde det gitt toppscore, men sammenlignet med hans katalog må jeg si at det er flere andre album som er bedre. Men vinylversjonen er allerede bestilt!

KJETIL ENGH AASEN
 ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Har du ikke hørt «How to save a life» har du nok bodd på månen – og når jeg tenker meg om tror jeg faktisk at de spiller den på månen også. Sangen skal visstnok ha gitt minneverdige sekvenser i både sykehuskomedien Scrubs og sykehudramaet Greys Anatomy, så derfor kan man forestille seg at det er noen forventninger til dette albumet Scars & Stories.

Produsenten bak albumet har også produsert plater for Bruce Springsteen, Rage Against The Machine og Pearl Jam. De holder seg til soundet de allerede har etablert, og fører en stadig linje inn til mål.

Jeg likte de forrige albumene sånn passe bra, og How to save a life er mektig god, denne gangen er jeg ikke på det samme entusiasmenivået. Det holder seg på et representabelt nivå, og det høres ut som The Fray, men med flere klisjefylte tekster og påtatt følelsesynging (mils avstand fra Hoobastank selvfølgelig). Det fortsatt litt uekte, her er deres mindre kjente musikknabo Civil Twilight flinkere til å balansere. Så alt i alt fikset The Fray sin tredje utgivelse helt greit, men taket er fortsatt uskadd, for jeg hoppet ikke.

De fleste låtene er ganske like, og det er ingen av dem som brøyter seg frem og sier «Hei, jeg er en hit!», men den tid er vel over. Det føles ikke som om The Fray kommer til å være rundt så veldig lenge. Dette er ingenting jeg feller tårer over.

STEWART HÅSETH
 COFFEE@UTROPIA.NO

Heidi Solheim har alt – nesten

Heidi Solheim er ute med sin andre utgivelse på bare et par måneder. Den forrige skiva med bluesbandet Pristine er fremdeles med på topp 5 over hvilke album jeg stadig hører på. Spesielt Kristian Svalestad Olstad er med på å skape en ny dimensjon som skiller soloprojektet fra Pristine. Kristians bruk av utsøkte effekter glir gjennom lydlandskapet som en musikalsk palett av stemninger som fargelegger Heidis vakre stemme.

Heidi Solheim er en målestokk i seg selv. Jeg kjenner ingen andre artister i Norge som kommer nær hennes spennvidde og følsomhet. Ane Brun og Hanne Hukkelberg har kanskje den samme følsomheten, men mangler den musikalske dybden som Heidi er eier av. Det er også få som kan nærme seg hennes kraft i det musikalske uttrykket vokalmessig, den eneste jeg kan trekke frem er Turid Pedersen fra Nøkkens glansdager.

Jeg hadde gleden av deres første offisielle konsert sammen på Tvi-bit, og nå nettopp under bylarm med skiva som referanse. Det første jeg merker meg er at lydbildet ikke er vesentlig endret i de sangene som er beholdt. Det er for meg et kvalitetsstempel.

Det eneste svake med albumet er sangene. Alt annet er bedre enn noe annet utgitt i Norge den siste tiden, men selve sangene mangler den nødvendige dybden for å trekke til seg et nytt publikum. Jeg elsker Heidi Solheim. Hennes stemme og artistiske utstråling blandet med hennes jordnærhet og kontroll er en stjerneartist verdig. For min del er det litt bedre tekster og tildels melodier som skal til for at hun tar steget ut blant stjernene – og blir der!

STEWART HÅSETH
 COFFEE@UTROPIA.NO

En musikalsk triologi er fullført

”Beväpna dig med vingar” er den tredje og siste utgivelsen i en triologi som startet med ”Skebokvarnsvägen 209” i 2005, og fortsatte med ”Kärlek är för dom” i 2009. Men der «Skebokvarnsvägen 209» har en renhet i det neddempede uttrykket og føles frisk, og «Kärlek är för dom» har et både tungt og melodios uttrykk, er «Beväpna dig med vingar» bare mørk og tung.

Likevel er det mange fine øyeblikk i det tunge, dystre ensidige musikklandskapet. Strykerne er tunge og dramatiske, spesielt i ”Smaken av dig”. Den nesten-instrumentale ”Brunkebergstorg” er stemingskapende, med hans tidligere kjæreste Amanda Ooms på mumling(!) I tillegg er den avsluttende låta «Sluta när jag vill» (med eget støyfilter) spesielt med på å gi hele skiva en opptur. Likevel er mitt eget høydepunkt den ufrivillig muntre teksten til Dansbandssångaren, med sitt eksepsjonelt dystre komp. Her kan det kanskje nevnes at Thåström sier han ”kan varena bensinstasjon mellan Narvik å Himmelsfrid”. Vi får håpe han snart også blir kjent med bensinstasjonene i Tromsø!

Som sagt avslutter denne skiva en selvgranskende triologi, hvor vi har fulgt Thåström fra hans barndom til i dag. Han påstår han kan ”sluta när jag vill”, men personlig håper jeg Thåström aldri kommer til å sluta...

Albumet er ute nå overalt hvor kvalitetsmusikk selges.

THE METAL PAGE: THE FEMALE ISSUE

In our special Women edition of Utopia, discover the fascinating and cruel story of women in the Heavy Metal world.

SIMONE SIMMONS (EPICA); AILYN (SIRENIA); CRISTINA SCABBIA(LACUNA COIL); ANGELA GOSSW (ARCH ENEMY)

BILDER: WIKIMEDIA

By LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

The history of women in Heavy Metal music is, just like the general history of Heavy Metal music, all but linear. From the offset, Heavy Metal was conceived as something fundamentally rough, brash and hedonistic. Born out of the ashes of the crazed seventies, Heavy Metal constructed itself on the foundation of the old rock'n roll ideology tuned-up tenfold. In this environment, manliness or anything perceived to be akin to it was praised and early metal bands' machismo was as much a part of their image as it was of their core.

You had to wait until the early eighties to get the first women daring to enter the Heavy Metal arena. Hard rockin' bands like Girlschool, Bitch and Vixen followed the times' musical trends and spiced them up a bit with the aura that female singers and instrumentalists could confer. Later on, Warlock, fronted by Doro, managed to bring even more attention on Heavy Metal's women issues, especially after the former disbanded so their frontwoman could start a successful solo career.

In more recent times, women's involvement in metal bands has experienced a resurgence. Starting with Paradise Lost's surprising use of a female singer on the otherwise very gloomy "Gothic" album, it has been common for many bands to use (and abuse) the service of female singers in order to spice up their music. While some bands only made use of such women as side-kicks (Therion, Cradle of

Filth), some other have achieved renown together with their frontwomen.

This logically leads us towards the huge "Female Metal" trend of the past decade and its endless supply of more or less cheesy bands and radio-friendly music. While some have managed to stay afloat (Nightwish, Epica) some lost their ways and began whoring out their female product in ways reminiscent of the worst of the pop music business (Lacuna Coil, Astarte, Tristania...the list goes on.)

All in all, women still struggle to find a place in the cruel world of Heavy Metal. Often used as decoy to catch the attention of immature teen fans (the hilarious Astarthe, Hydrogyn), some turn the other way, trying as hard as possible to erase all their feminine features in order to better embody Heavy Metal's sheer manliness (Arch Enemy, Darkened Nocturnal Slaughtercult). It is, however, too early to tell if this fundamental divide will keep on defining women's involvement in metal or if some kind of "third way" might one day emerge.

As often (always?) in Heavy Metal, compromise ends up being more of a swear word than one of wisdom, and the genre's organic development keeps on being as cryptic as before. Let us not make any hasty predictions as Heavy Metal prophets almost always end up on the pyre. Who would have guessed just ten years ago that at a festival, Tarja would play after Voivod, or that The Devil's Blood would play after Rotting Christ (as in Wacken's 2010 edition)? The answer: No one.

SALG STARTER 27. FEBRUAR

AKADEMISK KVARTER
BOKHANDEL

- Hent katalogen i dag!

Hollywoods female touch

I denne østrogene utgaven av Utopia var det på sin plass og fokusere på kvinnens rolle i Hollywood, så her skal du få litt historie som kanskje vil overraske deg.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Vi må faktisk helt tilbake 1897 for å finne den første kvinnelige pioneren innenfor film, nemlig Alice Guy-Blaché som var den første regissøren noensinne til å lage en film med en narrativ fiksjonshistorie, dette i 1906. Frances Marion var en av de best betalte manusforfatterne i Hollywood, og June Mathias var sjef i Metro/MGM på 1920-tallet, og ble i 1927 kåret til en av de mektigste personlighetene innenfor film.

Men kvinnens plass i industrien fikk ett støkk i det filmene ble spist opp av det amerikanske næringslivet og de konservative hvithårete bankfolkene begynte å styre pengene. Den eneste som «overlevde» denne forandringen var Dorothy Arzner, og tiden etter har regissøren blitt mer og mer assosiert som et mannsyrke, med noen unntak i avantgarde-miljøet.

Hollywood 2012

I dag er det ingen likevekt mellom menn og kvinner i filmbransjens ledelse, der man finner overflod av kvinner er i casting. Kvinnelige skuespillere er populære, men det er ikke før de siste ti årene at kvinnelige karakterer er blitt bredt fokusert på. Vår egen Liv Ullman, Elizabeth Taylor, Audrey Hepburn har selvfølgelig vært tegn på kvalitet i sin tid, men i disse dager er kvinnelige karakterskuespillere fått en massiv opptur, med en amerikansk skuespiller Meryl Streep i spissen.

Meryl Streep kan besmykke seg med mange priser, og kan vel trygt plasseres blant de beste skuespillerne Hollywood har å by på. Kate Winslet ser ut til å bli hennes arvtager med allerede mange sterke filmer på papiret. Julianne Moore som tro det eller ei begynte sin karriere i en såpeopera vil også bli husket for sin vide rolletolkninger. Blant skuespillere fra over dammen har vi Helen Mirren og Emma Thompson, to solide briter, men min personlige favoritt er Tilda Swinton.

Regissører og produsenter

Det florerer ikke av kvinnelige regissører, men det er en håndfull du kanskje har hørt om, for eksempel Kathryn Biglow som vant Oscar for filmen The Hurt Locker, og Sophia Coppola som laget den utrolige Lost in Translation. Fra Danmark har vi Susanne Bier som har tatt et steg inni bygrensene til LA. Mira Nair og Nora Ephron er også verdt og nevne i denne sammenhengen.

Steven Spielberg skylder nok den trofaste produsenten Kathleen Kennedy mye av æren for hans suksess, hennes første film med Spielberg var E.T, og i etterkant har hun vært med på filmer som Tilbake til Fremtiden, Gremlins, Cape Fear og Den Sjette Sansen for å nevne noen få. Paula Wagner er en annen produsent med makt, sammen med Tom Cruise har hun produsert Mission Impossible, Klodenes Kamp og Den Siste Samurai. Hvis vi skal dømme utviklingen som har vært de siste årene vil det ganske snart komme flere kvinnelige storheter i den amerikanske filmindustrien.

Tittel: This Means War
Regissør: McG
Land: USA
Rating: 1/6

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

This Means Fail

This Means War is an action/romance movie telling the tale of two CIA agents falling in love with the same woman and fighting each other to conquer her. The film revolves around four characters: Tuck, the tender and thoughtful spy and his colleague, the brash and self-centered FDR, are the dynamic pair of the movie while their target, Lauren, a bored product-designer, together with her somewhat trashy friend Trish do little but react to situations woven by the CIA operatives.

Logically, the movie promises to be either straightforwardly ridiculous or an entertaining guilty pleasure. Unfortunately, "This Means War" ultimately fails in both categories and only manages to create a feeling of apathetic boredom. Indeed, despite being marketed as an "Epic Battle", the spy's contest mainly revolves around gathering information in order to please their girl. Tuck gets her to a car race circuit; FDR takes her to an animal shelter; these kinds of things, nothing big, nothing new.

Thankfully, there is something else to be found here. The spy duo also has to fight a gang leader who, unsurprisingly enough, would do anything to shorten their life expectancy. Another good point is the presence of a couple of lewd women who'd, at times, indecently expose some parts of their anatomy. Still, these two assets only make up a slight portion of the 98-minute long movie and barely manage to keep you hooked long enough to appreciate the latter's absolute hollowness. "This Means War" just means nothing.

Tittel: Safe House
Regissør: Daniel Espinosa
Land: USA
Rating: 4/6

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

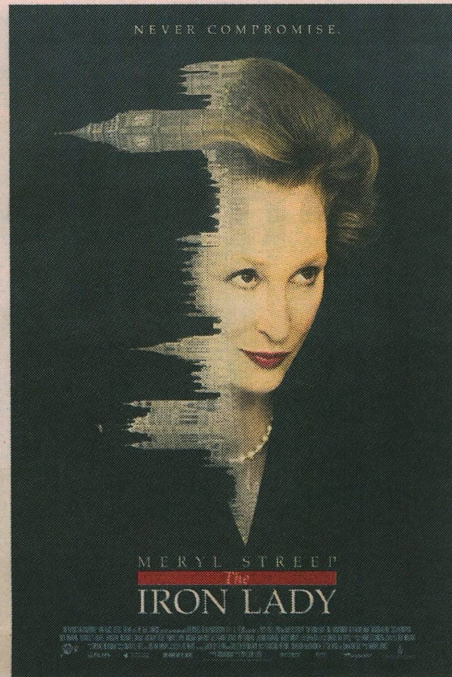
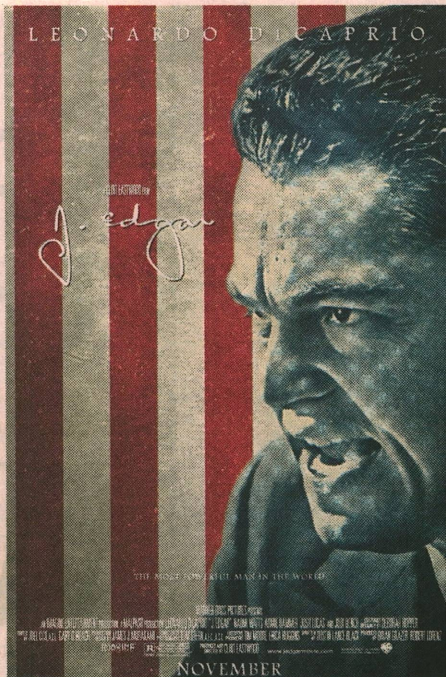
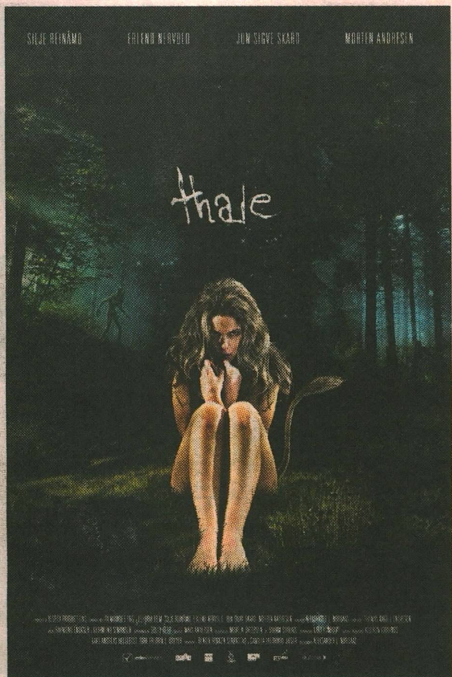
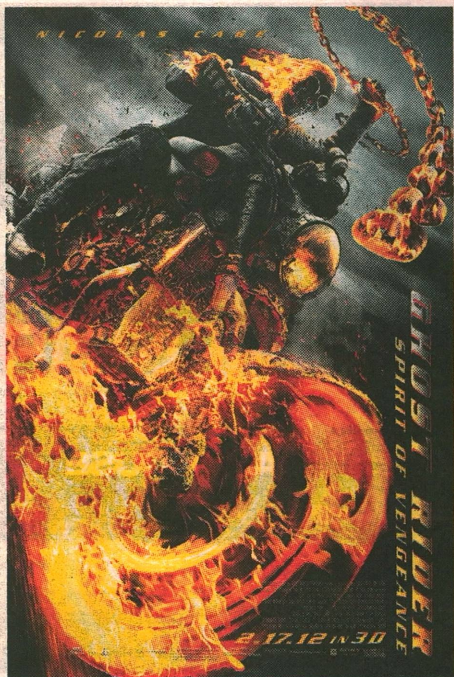
Safe House proves a safe bet

With the Oscars imposing deep, thought-provoking films on the masses, it's nice to have an action flick that you can run to for some good ol' fashion entertainment.

Nothing innovative story-wise. Passed over for promotion countless times due to lack of experience, CIA agent Matt Weston (Reynolds), babysits a Safe House in Cape Town and yearns for some action. Cut to: rogue CIA agent, Tobin Frost (Washington), has a micro-chip and is being chased. To elude capture, he turns himself in to the US government. Taken to Weston's safe house as a "houseguest" for water boarding (where a little jab at America's view of torture is given), Reynold's wish for excitement is granted when the house is compromised. Now, all that matters is the safe house ethos: "Take care of your houseguest."

Now, I could say the film is about finding out who the bad guy is. But you know within the first 5 min thanks to a terrible cliché. As a whodunnit spy film, it is less like Tinker, Tailor and more like the inept MI6 agents who forgot top-secret laptops on trains. But, at least this film won't put you to sleep like the other does.

It's just your standard action-packed spy film with car chases and immensely realistic mortal combat. It serves as escapism from the snobbery of the Oscars that prize long, excruciating hours of silent staring. It's not smart, in fact the only real puzzle in this "spy-thriller" is: why do the bad guys keep shooting to kill, despite the repeated statement that they want Washington ALIVE.

Tittel: Ghost Rider – Spirit of Vengeance
Regissør: Neveline/Taylor
Land: USA
Karakter: 4/6

KJETIL ENGH AASEN
 ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Tittel: Thale
Regissør: Alexander Nordaas
Land: Norge
Rating: 5/6

KJETIL ENGH AASEN
 ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Tittel: J. Edgar
Regissør: Clint Eastwood
Land: USA
Rating: 5/6

BARBARA LESZ
 BARBARA@UTROPIA.NO

Tittel: Jernkvinne
Regissør: Phyllida Lloyd
Land: USA
Rating: 2/6

BARBARA LESZ
 BARBARA@UTROPIA.NO

Hodeskalle med glimt i øye

Ghost Rider fra 2007 var en tullefilm. Ikke bare var det tullete laget og tullete fortalt, men den tullete hårmanken til Nicholas Cage gjorde det hele til noe tullete tulle tull-tull. Denne gangen er både parykken og regissøren byttet ut og filmen skal liksom være en "ny start".

Johnny Blaze har dratt et sted i Øst-Europa for å rømme fra sin skjebne. Skjebnen på sin side skulle ha det til at han kom på rett sted til rett tid for å redde en tolvårig gutt fra djevelen, for å levere han til den katolske kirke... som kanskje ikke er den beste ideen når man tenker seg om.

La oss ta det negative først: ingenting med historien er originalt, absolutt ingenting. Filmen har iblant problemer med å etablere engasjement for karakterene, og kan i ny og ne ha litt dødtid. På toppen av det, har vi en irriterende, overspillende tolvåring.

Men filmen er fortsatt fordømt kul, ikke på grunn av Nicholas Cage, men fordi actionscenene er banebrytende heftige. Ghost Rider-karakteren er både kulere og galere enn forrige gang. Imponerende nok spiller også Ciarán Hinds fanden selv, og Idris "barskere enn barskest" Elba som alkoholisert fransk munk. Konklusjonen er at så lenge du ikke forventer sjokolade på marsipankaka, så vil dette være en film verdt å se!

Liten storfilm

Akk og ve, Aleksander Nordaas, du er nær et geni. Endelig har originaliteten tatt tak i norsk film. Med Trollejeeren i 2010 og Thale i år er det i alle fall to filmer av 60 som ikke lukter sterkt av norsk filmskole og norsk historiefortellingsdiktatur.

Thale tar for seg to åstedsvaskere som rydder og vasker etter dødsfall, gjerne etter døde som har ligget en stund. De kommer over et hemmelig rom under uthuset på en av tomtene, der de finner et innelåst kvinnevesen de ikke vet hva de skal gjøre med. Mens de venter på at noen kollegaer skal komme til stedet, skjer det litt av hvert.

Regissør Aleksander Nordaas viser at han har full kontroll over både historie og det tekniske, og det er han selv som står for det meste: manus, foto, redigering osv. Fordi dette er en selvstendig "liten" film, kunne regissøren raskt ha tydd til "Hei, jeg er original!"-elementer, som mange norske "kunstnere" liker å gjøre. Nordaas er fullt klar over sine verktøy og mangel på verktøy, han bruker sine styrker aktivt, begir seg ikke ut på tynn is. I applaud him. Det er litt smårusk her og der, kanskje på spesialeffektene, men utenom er det en fullverdig fantastisk film.

En intim politikkfilm

J. Edgar er en politisk-biografisk film som har alt Jernkvinne mangler. Filmen holder den perfekte balansen mellom politikk og privatliv. I tillegg er den interessant, dyptgripende både når det gjelder politikk og karakterenes psykologi.

Den nye filmen av Clint Eastwood følger den anerkjente FBI sjefen J. Edgar Hoover på hans vei mot toppen av politisk karriere med hans nestigning i paranoia. Utgangspunktet er de siste årene av hans liv. Hoover er en bitter og mistenksom gamling som ikke vil avstå stillingen i FBI på grunn av den enorme makten den tilskriver. Han forteller sin versjon av de viktigste hendelsene fra FBIs historie.

Eastwoods retning er nesten feilfri. Han lykkes med å vise Hoover både som en politiker og et menneske. Filmen gir en kraftig/solid analyse av Hoovers rolle i den amerikanske politikk og hans store innflytelse på alle seks presidentene som han var underlagt i perioden. Filmen viser også Hoovers platoniske kjærlighet til hans medarbeider og høyre hånd Clyde Tolson, noe som blir vellykket skildret med en respektfull og psykologisk dybde.

Filmen er uten tvil verdt å se. Noen sier at den ikke er spektakulær nok, at den har ingen sjanse til å bli Oscarnominert. Jeg sier at Oscar-utdelingen trenger mer av slike intime, politisk-psykologiske filmer.

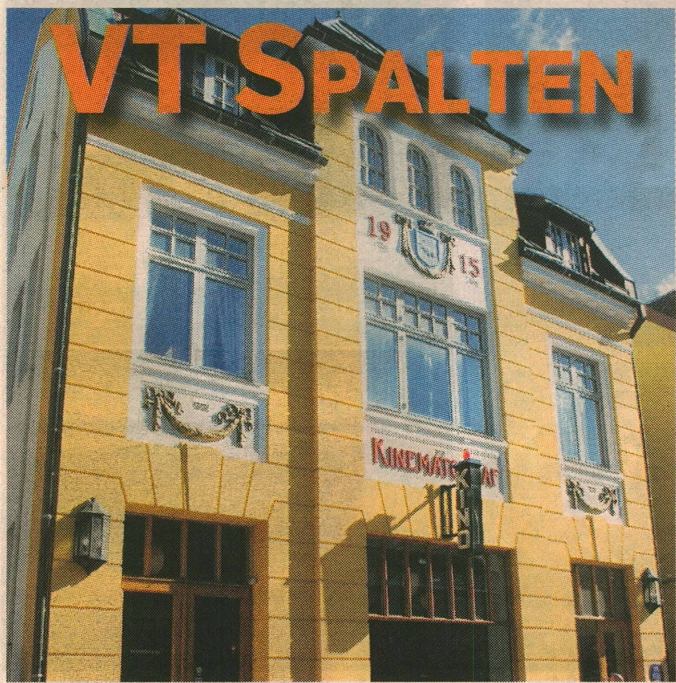
Rustent Metall

Det virker som om ingenting kunne gå galt. Jernkvinne hadde en talentfull skuespillerinne, Meryl Streep, og en av de mest interesserte personer i tjuende århundre, Margareth Thatcher. Dessverre har noe gått galt, og filmen er, for å si det mildt, middelmådig.

Jernkvinne fokuserer på Thatchers karriere som statsminister og tilhørende samtid. Filmen viser også noen glimt fra hennes ungdom. Scenene med den eldre Thatcher der hun prøver å leve hennes liv på en verdig måte mens hun sliter med visjonene av sin mann, er sammenvevd med de viktigste hendelsene: tiltredelse til statsministerstillingen eller konflikten med gruvarbeidere.

Vil du lære noe om Margareth Thatcher er det bedre å google henne. Filmen er ingen historieleksjon. Hendelsene flimrer forbi, men gir ingen dypere innsikt. Filmen prøver ikke engang å besvare spørsmålet om hva som førte til at denne kvinnen ble valgt inn som statsminister - en posisjon forbeholdt de æreverdige herrene.

Jeg fatter ikke hvorfor Phyllida Lloyd valgte å vise Thatcher snakke til sin avdøde mann. Jeg forstår at hun savner ham, men ikke hvorfor det er så viktig. Ville regissøren vise den kvinnelige statsministeren som et menneske, kunne hun vise hvordan hun klarte å sjonglere mellom politisk karriere og familieliv. Kanskje er det ingen overraskelse at Mamma Mia! regissør falt på et mer seriøst tema.

Feministiske hustruer

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

NORSK:

VT ferier Kvinnens Dag med visning av Hustruer. Denne varme komedien følger tre kvinner som avviser deres kjønnsroller og bestemmer seg for å oppføre seg som mannfolk for en natt.

Heidrun, Kaja og Mie, venninnene fra skoledagene, treffer hverandre på en gjenforeningsfest. Etter festens slutt tar jentene en avgjørelse å gå på rangelt isteden for å dra hjem. Hva vil samfunnet si om kvinnene som nekter å vaske, shoppe og passe barn?

Filmen stiller spørsmålene som virker forut sin tid for en syttitalls film. En kan si at Hustruer er feministisk, men ikke på en pretensiøs eller kunstig måte. Selv en mannlig anmelder fra syttitallet skrev: «Det er en friskhet og varme ved Hustruer som gjør inntrykk. Samspillet mellom de tre hovedrolleinnehaverne har kvaliteter en knapt har sett maken til».

En kan se Hustru som en historieleksjon. Det er lett å glemme hva den opprinnelige feminismen var og hva vi beskylder den for å være. Filmen er allikevel først av alt en vellykket komedie om kvinners drømmer, ambisjoner og lidenskaper.

Hustruer (Norge 1975)

Regi: Anja Breien
Med: Frøydis Armand, Katja WMedbøe, Anne Marie Ottesen
VISNING: 8. MARS KL 18.00

Norsk tale, DCP, farger, 1t 23min

English:

VT celebrates Woman's Day with a screening of Hustruer (Wives). This warm comedy follows three women who reject their gender roles and decide to behave like men, even if just for a night.

Heidrun, Kaja and Mie, friends from schooldays, meet each other at a school reunion. After the event is over ladies decide to continue partying instead of coming back home. What will society say about women who refuse to wash, go shopping and look after children?

The film asks the questions that seem progressive for a 70's film. One can say that Wives are feminist, but not in a pretentious or programmatic way. Although male reviewer from the seventy century wrote: "It is the freshness and warmth of Wives that makes such an impression. The interaction between the three lead actors is of a quality one has hardly seen before."

One can also look at Hustruer as a history lesson. It's easy to forget what real feminism is and what we owe to it. The film is still first of all, a successful comedy about women's dreams, ambitions and passions.

WIN TWO FREE TICKETS TO THE MOVIES!!!

WIN TWO FREE TICKETS TO THE MOVIES FilmQuiz- Oscars: The 83rd Sequel!

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

We're back at the Oscars. We couldn't stay away. But now we have the nominees for this 84th annual event. Wow! 84 years. But do you remember where the first Academy Awards was held?

This time around though, while Filmkamp discusses the nominated films, we're going to take a look at some trivia connected to each movie- no matter how tenuous- that's up for the golden statuette. That means then, only 9 questions this time, to match the nine films.

1. Unlike his heroic portrayal in the movie Moneyball, how did the real-life Billy Beane eventually screw over the baseball team he was working for?
2. In Warhorse, Spielberg splurges on real equines. But what makes the horses in the play so special? Moreover, in what way have they impacted the Tony Awards?
3. The Artist is not the first "modern" silent film. Mel Brooks tried his hand at it back in 1976. But what rule did he break in the movie that would be impossible to break in a true silent film? Which actor did he have break it and how?
4. Martin Scorsese seems a weird fit for Hugo. But with an Oscar nomination, he seems to be able to pick them. What is it, in his words, that he looks for when choosing a new project?
5. The Descendants is another film up for the wee gold guy. You know, the one starring George Clooney. But what is director Alexander Payne's favourite character in the film? And why?
6. Oh Terrence Malick, director of The Tree of Life. Some love you and others hate you. But why would Adrian Brody have a bone to pick with you? And what octogenarian refuses to work with you ever again?
7. Midnight in Paris sees Woody Allen now working with Owen Wilson. But what actor has only worked in Woody's films and no other?
8. Tate Taylor directed The Help- another contender for the Oscars. But which actor/actress wanted to helm the whole project themselves (star, direct, produce)? And why?
9. In Extremely Loud and Incredibly Close, Oskar Schell is one smart kid. But how did the actor portraying him show his exceptional intelligence on TV? How much did he win?

.....

Utopia and FilmQuiz are also excited to announce the winner of the two free film tickets.

Congratulations Nicholas! With a score of 7/10, you were the closest to 100% right of those who entered.
For that, you get prize.

Second place goes to Johanna. With 6/10, that is not exactly shabby and we look forward to you playing again.

Remember, new Quiz, new chance to win some free tickets!

The Answers to last issue's FilmQuiz:

- LET
1. Trick Question! It was Duel. Due to bad camera placement, he didn't realize he made a cameo!
 2. Times, oops!
 3. She compared director Michael Bay to Hitler.
 4. Both their fathers were inventors and both mothers were concert pianists.
 5. The Temple of Doom.
 6. The Goonies.
 - 6a. Jeff Cohen. Who played Chunk in the movie.
 7. Bruce. Named after his lawyer.
 8. Firelight.
 9. Play Mountain.
 - 9a. It is an English translation of his Austrian last name.
 10. Jonathan Ke Quan (Short Round). Beaded Man #1 was George Lucas.

FILM-KAMP

Barbara Lesz
barbara.lesz1@gmail.com

Kjetil Engh Aasen
enghaasendeux@gmail.com

Melding fra film-kjempere: << Vi har kommet til enighet og strider denne gangen mot Oscar-nominerte filmer.>>

Favoritter...ish

Barbara: Min favoritt er *The Artist*. Jeg syns at den er en klar vinner i år, for jeg mener at Oscarprisen skal tildeles en film som er utmerket. *The Artist* gjenspeiler metodebruk av stumfilm-æra på en innovativ måte. I tillegg har den en interessant og gripende plot med kunstneriske bilder. Det er likevel mulig at *The Artist* kunne ha tapt mot tøffere konkurranse – de andre filmene er langt nede. Et mulig unntak kan være *Tree of Life*, som kunne ha vært et mesterverk, hadde det ikke vært for ideologien filmen forsøker å innføre.

Kjetil: Årets Beste Film-nominerte er den svakeste samlingen på over et tiår, kanskje mer. I fjor var samtlige filmer nominert, sterke kandidater: *Kongens Tale*, *Black Swan*, *The Fighter*, *The Social Network*, *Inception* m.f. I år derimot er det ganske mye blekere. De fleste er gode filmer, men ikke på langt nær så sterke som de burde være. Så den eneste filmen jeg faktisk synes stiller sterkt til Oscar er *Tree of Life* av Terrence Malick, selv om også den hadde sine svakheter. *The Artist* var en av de bedre filmene, men tanken på at den skal få en Oscar får jeg et skeptisk ansiktsuttrykk av.

Hva burde være nominert?

Kjetil: En av grunnene til at listen i år er blek, er fordi de faktisk superbe filmene ikke har fått innpass hos panelet. Hvorfor *Drive* ikke er nominert kan for-

klares, men forklaringen er klisjefylt idiotisk og veldig forventet. Samme gjelder for så vidt mesterverket *Melancholia*, der mangel på nominasjon forklares ved å trekke frem Lars Von Triers klønete uttalelse i Cannes i fjor. At den siste *Harry Potter*-filmen ikke har fått mer anerkjennelse enn det den har gjort er også veldig merkelig.

Barbara: Det er tåpelig at Akademiet valgte ni filmer der mesteparten stiller svakt, og "glemte" noen filmer som fortjente innpass. Du har nevnt *Melancholia* og *Drive*. Jeg vil også nevne Nawals *Hemmelighet* – *Incendies* på Best Utenlandsk Film. Det var en av de sterkeste krigsfilmer jeg har sett på lang tid. Det er tåpelig at *Melancholia* ikke var nominert på grunn av Von Triers uheldige uttalelse (misforstått og overdrevet). Denne hendelsen viser at Oscar-utdelingen er, for det meste, en popularitetskonkurranse.

Hvordan virker Oscar-utdelingen?

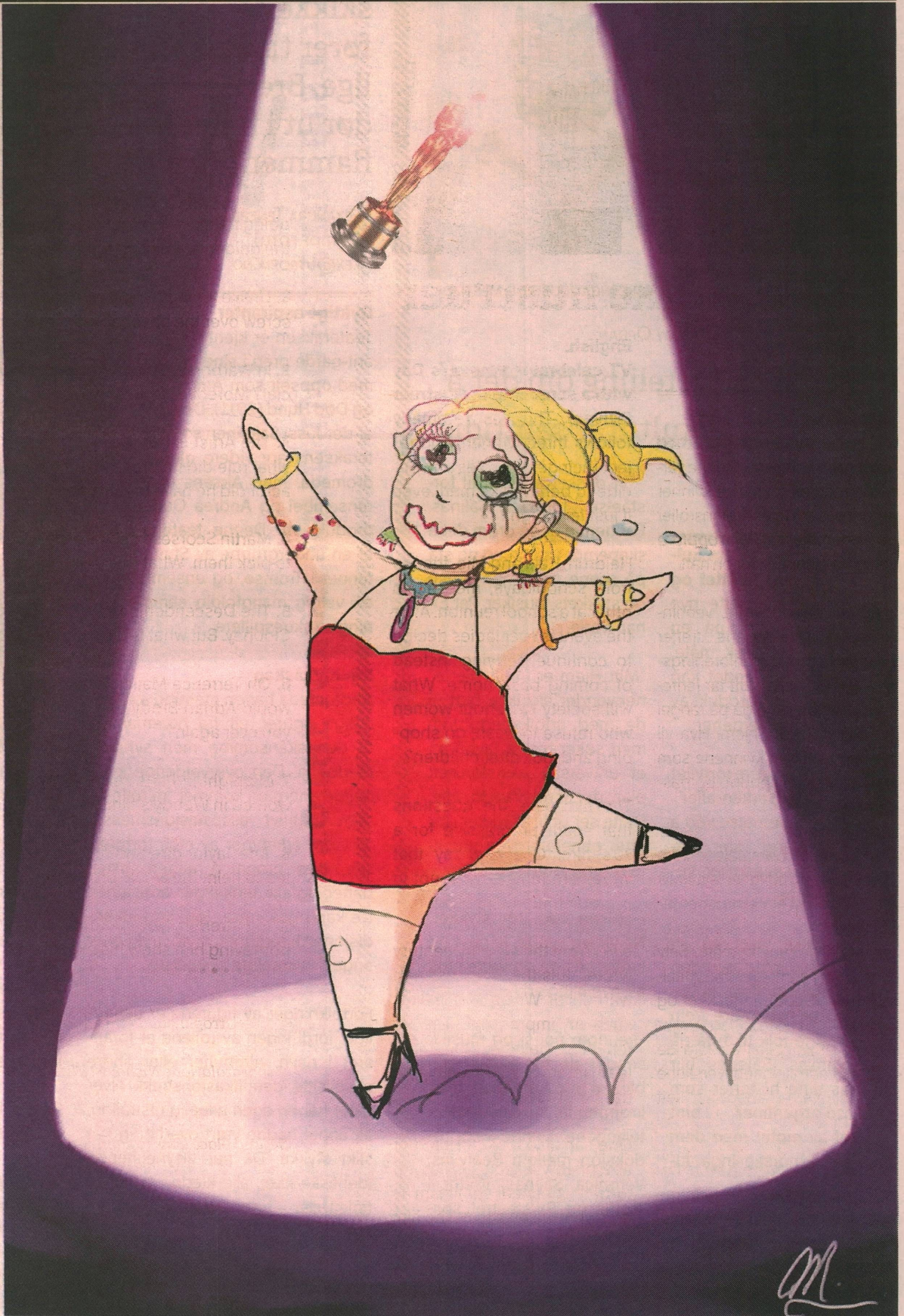
Barbara: Det er naivt å tro Oscar blir tildelt de beste filmene. Da *No Country for Old Men* vant, besvimte jeg nesten. Den var ingen "Oscarverdige Film". Den var ikke bombastisk eller varm, den roste ikke familieverdier eller den amerikanske livsstilen. Det var en pussig film. Vinneren av det påfølgende

året, *Slumdog Millionaire*, var mer Oscarverdige. Gjennom årene hadde folk bak Oscar sine feilglipp, blant annet *Shakespeare in Love* og Halle Berry, men jeg husker ikke at de var så gale.

Kjetil: Oscar er politikk, det er

så enkelt. Hvis man tror at filmprodusentene sitter hjemme i sofaen og venter ivrig på en telefon, tar du dessverre feil. For å ha sjans til å vinne Oscar må du ikke bare lage en bra film, du må lage en overbevisende kampanje i etterkant for å få dommerne til å legge vekt

på din film. Vi snakker lobbyvirksomhet, vennetjenester og turtaking. Dette er tydelig hvert år, som for eksempel da *The Hurt Locker* vant over *Avatar* og *Crash* vant over både *Brokeback Mountain* og *Munich*.

ILLUSTRASJON AV MANON COURTAUX

Mitt Hjem er i Mitt Hjerte

REFLEKSJONER BLANT SAMISK-NORSKE INGA JUUSO OG MESTIZO-ARGENTINSKE VERONICA SALINAS
PHOTO CREDIT: KRISTIN AAFLØY OPDAN

En poetisk fortelling om det å ha rot i flere kulturer samtidig

SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

Mange med rot i flere kulturer føler seg splittet og utilstrekkelige. Dette nye teaterstykke viser på en poetisk og estetisk måte, hvordan man i stedet kan se seg selv som produkt av det beste av to verdener:

– I stedet for å være fortvilet ved å være "verken-eller", kan vi finne befrielse ved å være "både-og", sier dramatiker og skuespiller Veronica Salinas.

Dette stykke viser på en gjennomført måte, hvordan møtet mellom flere kulturer beriker hverandre frem for å tvinge folk til å gå på kompromiss. Således blir Salinas sine historier som mestizo-argentinere blot styrket av møtet med dem av samisk-norske Inga Juuso.

Denne komplimentering gjennom kulturmøtet blir ikke blot avspeilet i de poetiske fortellinger, men også gjennom de smukke klær. Disse er sydd av stoffer fra India, Kautokeino og Argentina av den dyktige syer Ann Majbritt Eriksen etter design av Heddaprisvinneren Berit Marit Hætta.

Dessuten er musikken en blanding av argentinsk folkemusikk og den samiske joik.

– Vi ønsker å bidra til forståelse, forteller Salinas. For henne er en drøm det å skape noe sammen og stå på scene med Inga Juuso og stykkets musiker, Per Einar Watle.

"Mitt Hjem er i Mitt Hjerte" henvender sig ikke blot til de med urfolksbaggrund, men søker mer å favne på et universalt eksistensielt plan, der er relevant for alle. Dette ser ut til å lykkes, for etter generalprøven uttrykte en ung jente seg:

– Tusen takk for stykket! Nå vil jeg synge, le høyt og sætte pris på og være stolt av, hvem jeg er!

Gjennom poesi og musikk sender de tre artister publikum ut på en reise, hvor kroppen får lov å sanse fortellingene. Denne samproduksjon mellom Beaivváš, Veronica Salinas, Kultur i Troms og Riksteatret spilles akkurat nå i Kautokeino, men til Maj kan vi nyte det her i Tromsø.

Neste år drar det til Latin-Amerika, hvor blot hovedspråket blir endret, så det imøtekommer et spansk-talende publikum. Teksten i forestillingen er av Salinas med tilleggstekster af Juuso og dessuten Nils Aslak Valkeapää (vinner av Nordisk råds litteraturpris 1991).

Andromeda er lenket fast til en stein som et offer for mors forfølgelse. I Teateraksens tilfelle er Andromeda mange skikkelser, og alle fører til det uungåelige. Brenner sterkt, dør ut i falmende flammer.

ALEXANDRA TENEBROSO
(TEKST OF FOTO)
ALEX@UTROPIA.NO

Dyktige aspiranter

Teateraksen er kjent for å ha et avant-garde preg i sine produksjoner, med oppsett som Ambrosio (2010) og Død Hund (2011). Denne gangen er det Jussi Salminen som fører Teateraksens arv videre gjennom Andromeda, med Aksens skuespillerensemble og Andrea Oudenstads produksjon. Denne teatergruppen er en undergruppe av Studentsamfunnet i Tromsø, og ensemblet har en veldig mangfoldig sammensetning av skuespillere.

Intuitiv råskap

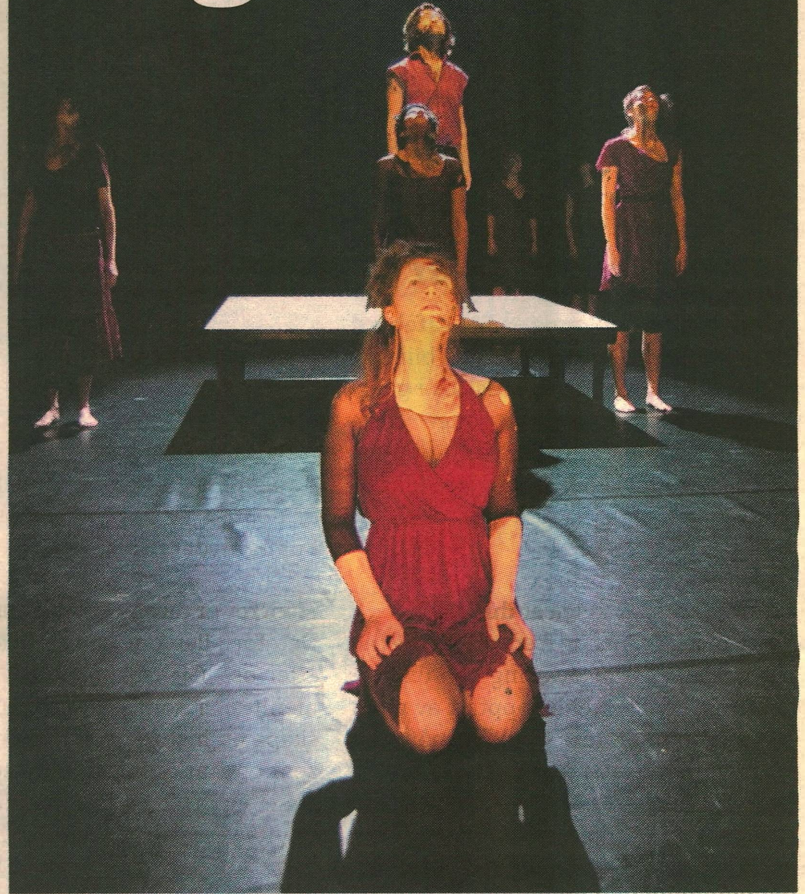
Andromeda har en metning av kvinnelige figurer, alt fra horemamma til den skånsomme men syndige madonna. Den overveldende kvinnelige energien kommer fra rollene, som intuitivt assosiasjonsmessig vil være erketyper av mor, forførske, elsker, dronning, helgen, søster, datter, og alle tenkelige variasjoner. De kan også være død, krig, ukondisjonell kjærlighet, synd, frykt eller anger i kvinnelige skikkelser.

Fortolkninger av figurene er uendelige, fordi ingen av rollene er forankret i navn, attributter eller andre eksplisitte identifikasjonstrekk. Hver aktør har en egen ukuelig utstråling, alt annet hadde vært overflødig i et slikt stykke. De har tilsynelatende identiske klær, alle kledd i toner av fiolett/lilla – en farge tradisjonelt knyttet til det mystiske og spirituelle, men også til det adelige. Man kunne ikke ha forvekslet disse karakterene om man ville. Like kostymer bidro til å understreke spektrumet av ulike personligheter.

Post-modernisme og lyrikk

Andromeda er en uortodoks forestilling som nekter å mate betrakteren med ei teskje: det er ikke det klassiske lineære oppsettet med tydelig handlingsforløp. Det gis ingen tids- eller stedsreferanser. Replikkene er høyst lyriske, direkte knyttet til bakgrunnsmusikken, bevegelsene og

Andromeda – intuitivt og intenst

stemningen i øyeblikket. Slike virkemidler skaper et universalt preg, der betrakteren skal i teorien føle en tilhørighet.

Merkelig nok, skapes det en distanse mellom publikum og stykket. Replikkene er sterke og følelsesladde takket være aktørenes utstråling, men ikke i seg selv. Fåfall av replikksekvensene virker sterke i seg selv, de blir tildelt vekt og betydning av formidlere bak dem.

Sangsekvensene, derimot, har en mektig virkning.

Eros og Thanatos på tvers av modaliteter

Om replikkene flyr over hodet på tilskuere, vil ikke det ha innvirkning på den helhetlige opplevelsen. Andromeda er vevd sammen av kinestetiske inntrykk, gjennomsyret av auditive rytmer og visuelle strømmer. Det er utrolig hvordan lys og bevegelse former – til og med skaper – sinnstemninger.

Koreografien er dynamisk fengende. Ingen av sekvensene i Andromeda virker overflødig eller kjedelige, og hver eneste figur på scenen har en funksjon til enhver tid. Sceneretningen og koreografien kjennes som

et av de sterkeste punktene i dette oppsettet. Formspråket fremstår som rått og sensuelt.

Dette ikke uten interne kontraster. Noen av scenene er veldig livlige med overflod av figurer i bevegelse. Andre har sivende enkeltskikkelser i nær fokus. Iblant opptrer skikkelser i en synkroni – mest mot slutten av stykket. En av de sterkeste sekvensene innebærer fravær av bevegelse – med en opphøyd kvinneskikkelse som et snakkende monument.

Tidlig død

Andromeda er kort og intens. Man etterlates med et ønske om å bli innviet i mer, når man nettopp har kommet seg inn. Praktfullt fra Teateraksen.

INFO:

Tittel: Andromeda
Av: Teateraksen
Sted: Rådstua Teaterhus
Produksjon: Andrea Oudenstad
Tid: 19-20 Februar
Regi: Jussi Salminen

Glemte røster

Et knippe av Tromsø's kreative sjeler viser frem sine aktuelle verk på "Galleriet Julies hage". Mangfoldet er stort med fotografier, metallskulpturer, tovede veggbilder, keramikk og smykker.

MARTIN SØBY
SBYMARTIN@GMAIL.COM

I det undertegnede banker på, åpner en blid Marthe Inè Ludvigsen opp døren og jeg vises inn til galleriet hvor det er satt frem to stoler og et lite cafébord for intervjuets anledning. Kaffe blir servert, og den gode samtale settes i gang. Alt mens Marthe's kompanjonger Hanne Rafter og Maria Hoff er fullt opptatt med å henge opp bilder og gjøre klar til utstillingen "Makrospor".

Spørsmål:

Først og fremst, hvem er du?

Hvem er jeg? Først og fremst Marthe Inè Ludvigsen – Tromsøværing og kunstinnteressert. Ikke så veldig opptatt av navn og sjangere men mer uttrykksmåter og at det er flere måter å uttrykke seg på, så for å si hvem jeg er, så er jeg kreativ.

Du er jo ikke helt fersk som kunstner, kan du fortelle litt om dine tidligere prosjekter?

Det begynte på videregående når jeg ikke var helt klar for å ta en praktisk utdanning, og ville gjøre noe med det å være kreativ, hvor det å arbeide med hender og øyne falt mitt hjerte nært. Når jeg gikk på kunsthøgskolen i Andenes rådet min daværende lærer og anerkjente kunstner Anthony White meg til å studere i utlandet, og jeg valgte å ta Bachelor i Fine Arts ved Northbrook college Sussex og Master ved Edinburgh College of Art.

Her måtte studentene lage egne utstillinger og forme seg sitt eget bilde om hvordan akkurat deres kunst skulle være. Etter dette har jeg hatt utstilling på urfolksfestivalen Riddu Riddu i 2007 og i de britiske byene Worthing, London, Edinburgh og Falmouth, forteller hun.

Marthe legger mest vekt på spor i denne utstillingen, og sier at merkene som ligger igjen i rommet forteller sin egen historie om livet som var, og det livet som nå forekommer i de samme rommene. Hun er opptatt av spor man finner i gamle hus og steder hvor folk har bodd.

Hvorfor er du så tiltrukket av spor?

Det forteller om arven vi legger igjen etter oss. Gjenstander etter familier og mennesker som jeg kan plukke opp og skape en historie rundt ved hjelp av de spor og markeringer som etterlates. Fargene jeg bruker i bildene mine er nært knyttet til jord og natur, mye fordi jeg er oppvokst på Senja og alltid hatt et spesielt forhold til alt utendørs. Dette inspirerer meg!

Om det enten er trykk eller foto, går jeg så tett innpå detaljer at det blir noe helt annet. Det blir nesten som å se gjennom et mikroskop, derav uttrykket "Makrospor" som også er navnet på utstillingen.

Det å ha kontakter for å kunne gjøre kunsten så tilgjengelig som mulig er meget sentralt i yrket påpeker Marthe, og fremhever viktigheten av gode bekjentskaper som både inspirerende og viktig.

KUNSTNEREN MED SINE BILDER.

Idet undertegnede spør om det kunne vært aktuelt for Marthe og flytte sørover, lener hun seg bakover og ler høyt.

Er ikke bylivet sørpå noe for deg?

Jeg vil først og fremst etablere meg som kunstner i Nord-Norge og få til prosjekter her oppe, men skulle jeg dra sørover vil jeg helst bevege meg forbi de norske storbyene og videre ned på kontinentet.

Kaffekoppen nærmer seg slutten mens kveldstimene dras nærmere, hvor Hanne og Maria har avsluttet arbeidsdagen og en leken kattunge ruller bortover på gulvet. Helt på tampen har Marthe en siste oppfordring til alle unge kunstnere som strever seg frem for å leve av sin egen lidenskap.

"Våg å være deg selv!"

INFO:

Utstilling: "Makrospor"

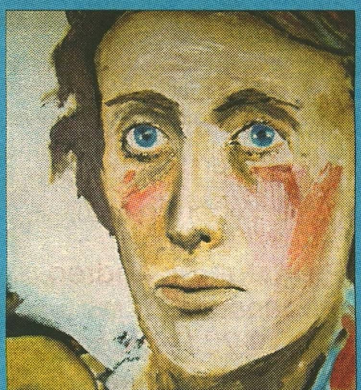
Sted: "Galleri Julies Hage", Broxveien 1A, Tromsdalen.

Tid: Søndag 4. Mars 13:00 – Søndag 15 April 13:00

Hva: Fotografier, metallskulpturer, tovede veggbilder, keramikk, tre, tekstil og smykker.

Virginia Woolf

Litterære grenseoverganger

Anka Ryall

Virginia Woolf – en ekstraordinær kvinne

STEWART HÅSETH
COFFEE@UTROPIA.NO

Blir Virginia Woolf for beskyttet?

Mange omtaler Virginia Woolf som feministenes fremste skribent, med fokus på kvinner i et sterkt mannsjåvinistisk engelsk samfunn på begynnelsen av det 1900 århundre. Dette er jeg enig i. Likevel er det mange forskere og forelesere som tar veldig lett på hennes forfatterskap som om Woolf vil bli sint om ikke omtales i rosende omtaler.

Jeg har hatt Anka Ryall som foreleser i kjønn og litteratur, og hadde kanskje store forhåpninger til "Virginia Woolf - Litterære grenseoverganger". Etter første gjennomlesing (på pdf) virker boken for meg noe enkel, spesielt sett i lys av Ryalls ellers så krysstallklare meninger. Er Ryall redd for å skade Woolfs rykte? Eksempelvis er det vanlig å anta at "To the Lighthouse" er en selvbiografisk bok, men dette forsøker Ryall å dementere i sin bok. Jeg håper

jeg vil få et annet syn på Ryalls fremstilling når jeg endelig får boken i hende. Hvem skal skrive en forskerkritisk bok om Woolf, om ikke våre fremste eksperter innen emnet tør å ta opp hansken?

God oversettelse av feministiske verk

Merete Alfsen har oversatt de to fremste feministiske verkene til Virginia Woolfs forfatterskap, "Et eget rom" og "Tre guineas". Hennes oversettelse flyter lett, og er i mine øyne de beste oversettin-

gene av Woolfe jeg har sett. Alfsen har oversatt store deler av forfatterens verk tidligere, men med "Tre guineas" har hun virkelig fått frem hvorfor dette er et viktig verk for kvinners rettigheter. Med disse oversettingene bringes Virginia Woolfe på en gnistrende måte frem for et nytt publikum, mer enn 70 år etter hennes død.

Vil du vite mer om Virginia Woolf og hennes forfatterskap? Se link for arrangementet 8. mars kl 12.00 på www.utropia.no

Chilly days? Beef chili warms you up

You don't have to be American to enjoy this easy chili

SHANLEY SWANSON (TEXT AND PHOTO)
SHANSTAFARI@MSN.COM

Ok, the Super Bowl is over, and you're not from the Southern United States (I'm assuming...) but that's no excuse to pass up this delicious and easy chili recipe. It's one that tastes better the longer you cook it and can be modified with ground turkey meat (if you want to be healthy) or additional meat and no be-

ans (if you want to act like you're from Texas). It will warm your bones as is, but don't forget the toppings... they're the best part.

Ingredients

500 g of ground beef
1 packet taco or enchilada seasoning
one can corn
2 cans red kidney beans
1 can rough cut tomatoes (don't get the kind seasoned with oregano... that's Italian, not Tex-Mex!)

1 small can tomato paste
some garlic cloves, diced for toppings:
sour cream
jalapeños
shredded cheese

Cook ground beef in your deepest saucepan, adding garlic when the meat is almost cooked through. As the meat is cooking break it into small pieces with the spatula. Salt and pepper the meat, and add taco or enchilada seasoning as package indicates. Once the

meat is cooked and seasoned, add the red beans and corn, stir to spread the seasoning as evenly as possible. Be careful when stirring the beans; they should stay whole and not become cut in half or mashed. Transfer the meat, beans and corn into your biggest cooking pot, and add tomatoes and tomato paste. Add between 2 and 5 dl of water, and bring to a boil. Stir the mixture occasionally to prevent sticking; when it achieves boiling reduce heat to a simmer and cover the pot with a lid. If

the mixture continues to boil, take the lid off every once in a while to release some heat. It should be simmering but not bubbling over. Continue to stir. The chili can be eaten within a half an hour or so, or can be simmered for longer to develop the flavors. Serve in bowls with a small handful of shredded cheese, a dollop of sour cream and jalapeños, and cornbread or frybread for dipping. The perfect meal after a cold day of skiing, and great for days worth of leftovers!

Red hot chili peppers

kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

Alle har et forhold til chili, enten så hater vi det eller så elsker vi det.

Noen syns paprika blir i sterkeste laget, mens andre spiser chili til hjertet stopper. Hvorfor er det slik?

Chili-pepper (Capsicum annum) kommer opprinnelig fra Sentral- og søramerika, der innbyggerne i fordums tider hadde chili-pepperene som et hellig krydder. Det var Christopher Columbus som tok med seg chili tilbake til Europa, og selv om chili ikke er i slekt med pepper (piper nigrum) så brukes pepperbegrepet den dag i dag om chili fordi den ble brukt som et substitutt for svart pepper.

Chili-planten, som alle planter,

har et behov for å få spredt frøene sine. Pattedyr er ikke veldig effektive frøbærere, mens fugler kan spre frø over mye større områder. Derfor mener forskere at chili-planten har tatt i bruk det utrolig pirrende stoffet capsaicin, som kun påvirker pattedyrs smaksnerver.

Capsaicin, som ligner mye på de molekylene som gir ingefær og pepper smaken sin, gir en intens smak. Faktisk er våre smaksløker så sensitive for stoffet at selv en konsentrasjon på 10ppm (deler per million) er nok til at vi får en

midlertidig brennende følelse i munnen.

Cellene i den store nerven "Nervus trigeminus" blir stimulert og irritert av capsaicin, og det er det som gir varmekfølelsen. Som respons på irritasjonen frigir kroppen endorfiner, som gir en naturlig rus, samtidig som pulsen, metabolismen, spyttproduksjonen og svettingen tiltar.

På grunn av den kraftige responsen kroppen gir er capsaicin blitt brukt til mye. Capsaicin er en vik-

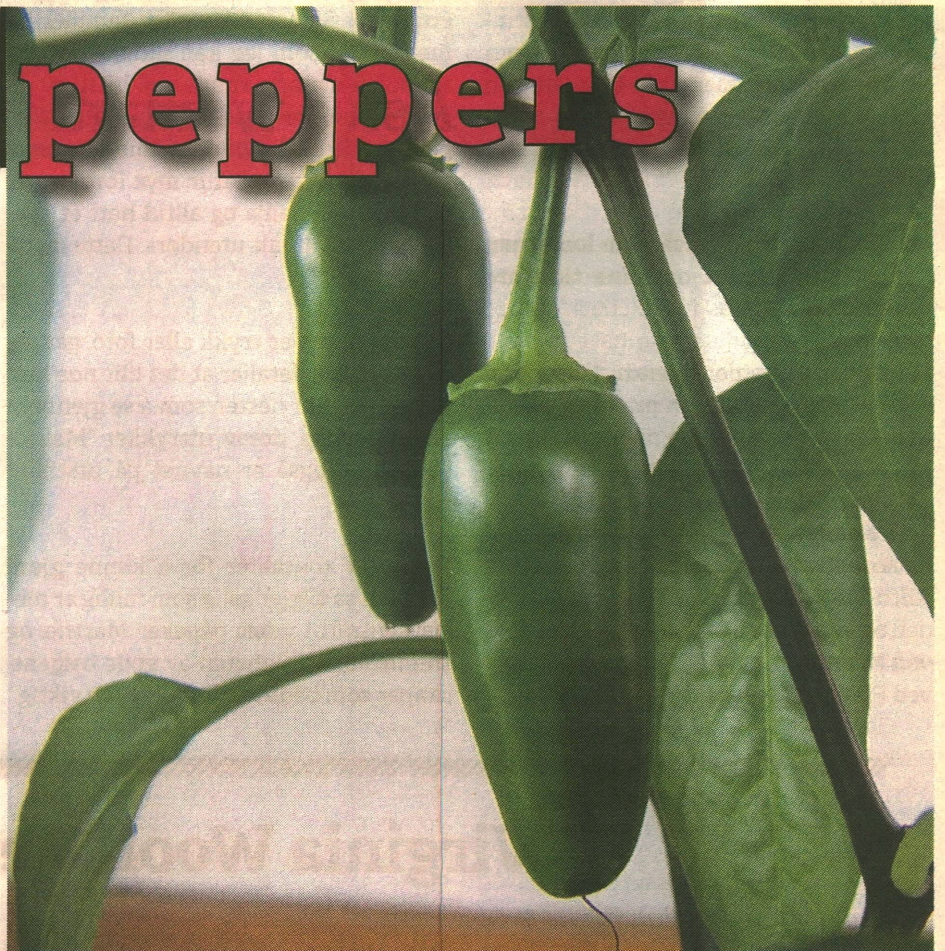
tig del av politets arsenal i form av pepperspray, men også leger bruker capsaicin for å få bukt med kronisk smerte.

Under OL i Beijing fikk capsaicin mye oppmerksomhet da Tony André Hansen og hesten hans Camiro ble utestengt fra etter positiv dopingprøve. Det viste seg at hesten Camiro hadde fått en capsaicin-salve på benet for å lindre smerte.

Kilder:

Chef Dies After Hot Chilli Dare-
<http://news.sky.com/skynews/Home/Health/Chilli-Warning-After-Chef-Dies-In-Red-Hot-Contest/Article/200809415109126>

Molecules that changed the world, K.C Nicolaou og T.Montagnon, Wiley-VCH

MISSED CONNECTIONS

Dear ex-BFF: FU you whorish bitch! If I wanted your opinion on how many guys its appropriate to sleep with in one night I would've asked. We are SO not talking.

To the bus driver on the 42 drunk-bus Saturday evening: I'd like to apologize for comparing your driving skills to that of a sexy cruise ship captain and for singing The Wheels on the Bus in a Marilyn Monroe-voice. I'd had too many peppermint schnapps that evening, and I've been feeling kinda lonely since my favorite seagull died.

To the swarthy Visual Cultural Studies student who made all of those "artistic" movies of me drunk and naked, compromising my values: give that shit back man. I mean it. And stop cornering me in the hallway, asking for help on your "new documentary." No, I don't wanna "hold your boom pole" on Saturday.

Hello to the sexiest IT nerd at Orakel... damn babe, you fine! My "printer" is

"jammed" again... and I also might need my "ink refilled". You know who you are.

To my Norskurs teacher: hvorfor do you torture me?

To the group exercise instructor at Kraft: is being a masochist part of your job description or do you just hate me?

Dear Bodega waffle makers: if you could take your lips off of one another for long enough to actually serve me my waffle before its all soggy and floppy, well, it would probably taste about the same. I guess I'm just a bit jealous. I want some scummy international student love too...

To the guy I hooked up with last week: Thanks for that really swell night. I think the highlight was when you made me watch Dansefot jukebox before we did it and then tried to synchronize your thrusting to the chorus of Achy Breaky Heart.

ADVICE COLUMN:

Dear woman:

Hi. I am a man. And I'm just wondering what to do about my girlfriend. We have been together for a long time. Does she want to get married or what? I don't really care either way, but I guess she is pretty care and as much as I love checking out other girls it would suck to have to start all that dating crap over again. I just don't know what the hell she wants because she hasn't told me. So what does she want? You're a woman, so I'm sure you know.

**Sincerely,
A confused man**

Dear confused man (isn't that kind of redundant?)

Oh. My. God. First let me just say that I've been single for awhile (now I remember why) and so I need to take a quick break to bang my head against a wall and cry because your gender runs the world. ...whew, ok I'm back. Before we begin I understand that you won't believe anything that ever comes out of a woman's mouth, so I suggest you find a (literate) male friend to read this out loud to you. Now then, to answer your question, I'll start with a question: are you someone anyone would ever want to marry? Secondly, how low are her standards? Ok, ok, the second question was a joke (kind of) but the first question is valid. Are you a total idiot or do you just sound like one when you write? Are you addicted to anything: heroin, alcohol, porno? Do you have a job? (Not that provides enough for an entire family, because of course the woman will end up being responsible for

Ask a woman!

that, as well as running the household and raising the children, but just enough so you're not a total drain on her resources?) Are you really smelly? (This can actually be a deal-breaker, believe it or not.) Are you totally horrible in bed, or decent (there are only these two options for men... don't even try to say you're super awesome.) If you have answered: yes, low (joking, joking!), no, no, yes, no, and decent, then I would say buy a damn ring and propose to her. In a NICE way. Which means you might have to actually put some thought into it. Gasp! I know, thought!? Don't worry, after your brain stops bleeding from the strain, you'll be glad you did. I have no idea what she'll say, because all women are different, and if your personality comes through in your writing you're a total doofus. But it's worth a shot.

**Sincerely,
A woman**

UTROSCOPE

Aries
This is going to be one of those weeks for you, Aries. Just like all the other weeks of your life.

Taurus
Sometimes all you need is a good fuck in the butt.

Gemini
Please refer to the horoscope for Taurus, above. Hey, beats a poke in the eye with a sharp stick.

Cancer
Time to finally reconcile with yourself Cancer: boys or girls? Boxers or briefs? Butts or boobs? No one wants to hear your deepest thoughts anymore... just make a decision and move on for god's sake.

Leo
Beware! You'll impregnate someone this week... with your bad mood and smelly breath, that is. Jennifer Jason Leigh! You didn't think you would actually get laid, did you?

Virgo
Remember last issue, when I told you 'let your haters be your motivators?' Yeah, I wasn't being nice... I forgot the last part: you have an awful lot of motivators.

Libra
Its so fun how you update everyone about the mundane details of your life via twitter and facebook daily. So much fun I want to drink bleach every time I see your stupid profile picture.

Scorpio
You are destined to become a terrorist. Fortunately for all of us you are way too dumb to really hurt anyone other than yourself.

Sagittarius
This will be a great week for you, my friend. The stars are telling me you'll learn a new stretch and find the juiciest tomato. Yeah, it's that good.

Capricorn
You know how you set your alarm clock for 8:15 and then let it ring for the next two hours because you are too lazy to reach your arm over and turn it off? Yeah, that's really f-ing annoying, and your girlfriend is plotting how to kill you in your sleep. Just sayin'.

Aquarius
Remember that time that you shat yourself in the middle of class? Yeah, that was embarrassing, huh? Just thought I'd remind you of that sweet little memory.

Pisces
You have a lot on your plate this week Pisces. Know that I am there for you. If you need anything, anything at all, I'll be under your bed.

ansvarlig redaktør
tarjei tvedten

kulturredaktør
barbara lesz

allmenn nyhetsredaktør
magdaléna budinová

politisk nyhetsredaktør
stewart háseth

fotoredaktør
sally rosendahl

grafisk utforming
joshua hanger

web redaktør
cameron thompson

sportsredaktør
shanley swanson

økonomisk ansvarlig
alex tenebroso

adm. redaktør
lene oline sedolfsen

nyhetsjournalister
kristine thorstensen
daniel weber
marie pernille sivertsen
johanna laue

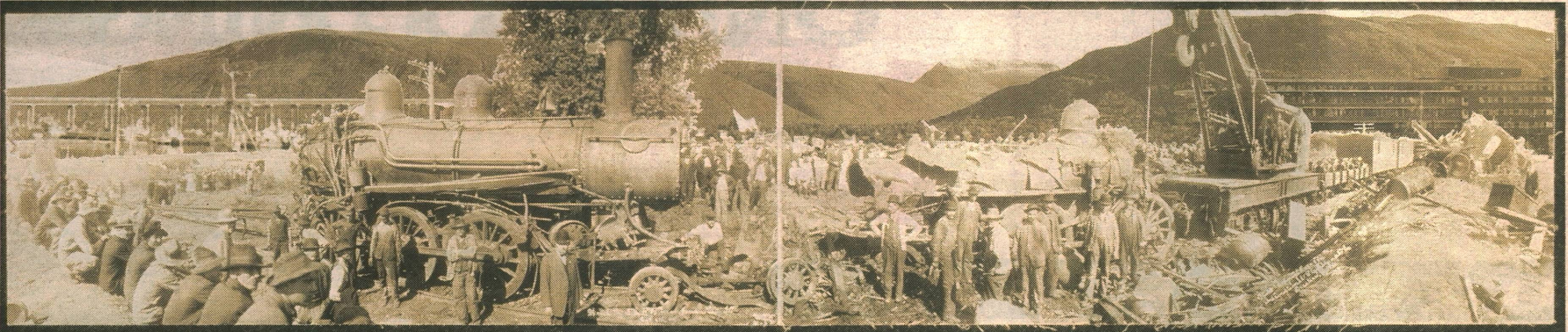
kulturjournalister
lyonel perabo
kjetil engh aasen

fotografer
sunniva johansen
marielle elisa ludvigsen
tina derakhashan
maya eline liljan

illustratør
manon courtaux

KULTUR

Mens vi venter på Nord-Norgebanen...

UTROPIA

mandag	tirsdag	onsdag	torsdag	fredag	lørdag	søndag
			MARS 01. FILM MUSIKK KUNST TEATER ANNET	02. SNØEN PÅ KILIMANJARO 19:00, VERDENSTEATRET CASABLANCA 21:00, VERDENSTEATRET 02.03 MOSTERS OF ROCK, DRIV, 22.00 SALGSUTSTILLING "THE FORGOTTEN PLACE", KULTURHUSET GALLERIET HAMLET, 19:30, HALOGALAND ANNET	03. GUBBEN & KATTEN - GLEMLIGHETER 12:00, VERDENSTEATRET SANSNES RIKE 15:00, VERDENSTEATRET OPERAFFEST, KULTURHUSET, 18.00; HEIDI SOLHEIM, KULTURHUSET, 22.00 SALGSUTSTILLING "THE FORGOTTEN PLACE", KULTURHUSET GALLERIET HAMLET, 18:00, HALOGALAND PARTYLØRDAG, DRIV, 23.00	04. SNØEN PÅ KILIMANJARO 19:00, VERDENSTEATRET CASABLANCA 21:00, VERDENSTEATRET MUSIKK SALGSUTSTILLING "THE FORGOTTEN PLACE", KULTURHUSET GALLERIET TEATER ANNET
05. PUTINS KYSS 19:30, VERDENSTEATRET SNØEN PÅ KILIMANJARO 21:00, VERDENSTEATRET MUSIKK SALGSUTSTILLING "THE FORGOTTEN PLACE", KULTURHUSET GALLERIET VISING AV STUDENTFILMER ARR: VISUELLE KULTURSTUDIØR, UTT 18:00, VERDENSTEATRET FROKEN JULIE, KULTURHUSET, 19.30	06. PUTINS KYSS 19:30, VERDENSTEATRET SNØEN PÅ KILIMANJARO 21:00, VERDENSTEATRET TIRSDAG LOUNGE, DRIV, 21.00 JONAS ALASKA, KULTURHUSET, 21.30 SALGSUTSTILLING "THE FORGOTTEN PLACE", KULTURHUSET GALLERIET HAMLET, 19:30, HALOGALAND ANNET	07. LIFE OF BRIAN 19:00, VERDENSTEATRET SNØEN PÅ KILIMANJARO 21:00, VERDENSTEATRET MUSIKK SALGSUTSTILLING "THE FORGOTTEN PLACE", KULTURHUSET GALLERIET HAMLET, 19:30, HALOGALAND STUDENTQUIZ, DRIV, 19.00	08. HISTRUER 19:00, VERDENSTEATRET SNØEN PÅ KILIMANJARO 21:00, VERDENSTEATRET MUSIKK SALGSUTSTILLING "THE FORGOTTEN PLACE", KULTURHUSET GALLERIET HAMLET, 19:30, HALOGALAND VIRGINIA WOOLF SOM FEMINIST, ROM E0103 SVHUM UNIVERSITETET I TROMSØ, 13.00 FILMQUIZ, DRIV, 19.00	09. SNØEN PÅ KILIMANJARO 19:00, VERDENSTEATRET BULLHEAD 21:00, VERDENSTEATRET MUSIKK SALGSUTSTILLING "THE FORGOTTEN PLACE", KULTURHUSET GALLERIET HAMLET, 19:30, HALOGALAND	10. KATTEPRINSEN 12:00, VERDENSTEATRET FRANCISCO SANCHEZ - PACO DE LUCIA 15:00, VERDENSTEATRET SALGSUTSTILLING "THE FORGOTTEN PLACE", KULTURHUSET GALLERIET HAMLET, 18:00, HALOGALAND FLAME OF THE DESERT, KULTURHUSET, 19.00 PARTYLØRDAG, DRIV, 23.00	11. SNØEN PÅ KILIMANJARO 19:00, VERDENSTEATRET BULLHEAD 21:00, VERDENSTEATRET MUSIKK SALGSUTSTILLING "THE FORGOTTEN PLACE", KULTURHUSET GALLERIET TEATER ANNET
12. PUTINS KYSS 20:30, VERDENSTEATRET MUSIKK KUNST TEATER ANNET	13. BROR. INNLEDNING V/ ERLEND HAGAN, UTT 19:00, VERDENSTEATRET BULLHEAD 21:00, VERDENSTEATRET TIRSDAG LOUNGE, DRIV, 21.00 KUNST HAMLET, 19:30, HALOGALAND ANNET	14. BEATS, RHYMES AND LIFE: THE TRAVELS OF A TRIBE CALLED QUEST 19:00, VERDENSTEATRET BULLHEAD 21:00, VERDENSTEATRET LILOLIDO, KULTURHUSET, 20.00 KUNST HAMLET, 19:30, HALOGALAND STUDENTQUIZ, DRIV, 19.00	15. Ro.Go.P.A.G 18:30, VERDENSTEATRET MUSIKK KUNST HAMLET, 19:30, HALOGALAND FILMQUIZ, DRIV, 19.00	FOR AN UPDATED CALENDAR OF ALL THE CULTURAL EVENTS GO TO OUR WEBPAGE - UTROPIA.NO.		

Ukas Øyeblikk

Alt dekket

bortsett

fra øynene...

Hvilken grusom

mannsdominert

verden!

Ingenting

dekket

bortsett

fra øynene...

Hvilken grusom

mannsdominert

verden!

ILLUSTRASJON AV SALLY ROSENDHAL OG SUNNIVA JOHANSEN